

ပြန်လည်ထူထောင်ရေး

အိပ်မက် လိုင်းပေါ်က ခွဲခွာကြာရမယ့် မရက်ပြန်တိုင်း ကျေနပ်နိုင်မယ့်ဆွတ်

(ဝတ္ထုရှည် ၃၀ နည်းစု)

မောင်လှမျိုး(ချင်းချောင်းမြို့)၊ မောင်မျိုး(မိုးညှင်းမြို့)
ကျောင်းသား၊ ဆွေငယ်ငယ်

ခွဲခွာကြလို့ ... ကွဲကွာရတာပါ

ဟိန်းဆက်သွင်

(၁)

"သွက်သွက်လျှောက်နေတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ခြေလှမ်းတွေကို တဆိတ် ရပ်
ပစ် လိုက်ပါ ကိုသစ္စာအောင်"

အမိန့်ပေးသံစွက်သည့် ပိတ်ဟန့်တားမြစ်စကား။

အမိန့်ပေးတိုင်း မနာခံတတ်သည့် စိတ်အခံကြောင့် ထင်သည် ။ ဟန့်
တား သူအား စောင်းငဲ့လှမ်းကြည့်မိသည့် တိုင်၊ ခြေလှမ်းကမူ
ဆက်လျှောက်ဖြစ်မြဲ။

"ဘဲကြီးက လူစကားနားလည်ပုံမရဘူး ငရဲ"

အမိန့်ပေးသူ၏ လက်ယာဘက်တွင် ရပ်နေသည့် ဂျင်းဂျက်ကက်ဝ
တ် လူရွယ်ထံမှ နှုတ်ထွက်စကားကို ကြားသည် ။ ခြေလှမ်းကို
မူလလမ်းကြောင်းမှ သွေဖည်လျက်၊ လမ်းဘေးဓာတ်တိုင်အောက်တွင်
ရပ်နေသည့် တားမြစ်သူ လူသုံးဦး ထံ ဦးတည်၏။

"ဘာကြောင့် ... ငါ့ခြေလှမ်းတွေကို တားမြစ်ရတာလဲ"

ဟန့်တားသူလူရွယ်အား မျက်လုံးချင်းဆုံအောင်စိုက်ကြည့်လျက် သူ
မေးသည် ။ လူရွယ်က ခပ်ထွေထွေ ပြုံးလျက် ...

"ရွှေခွက်ကို လက်နဲ့ နှိုက်ယူဖို့ လှမ်းနေတဲ့ ခင်ဗျားခြေလှမ်းတွေ ဆက်မကျူး

ကျော်ခင် ရွှေခွက်စောင့်သူရဲ့ တာဝန်အရ ကျုပ်တားတယ်"

သူ မျက်ခုံးတွန့်လိုက်ကာ ...

"ငါ အခု ငါ့အိမ်ဆီ ပြန်နေတာ။ အလုပ်ပြီးချိန် အိမ်ပြန်နားဖို့ ကလွဲပြီး ဒီညအဖို့ အခြားဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိဘူး။ နေပါဦး ... မင်းတို့ လူများမှား နေသလား"

ဂျင်းဂျက်ကတိတ်တိတ် လူရွယ်က လက်သီးဆုပ်သည် ။ လက်ဝဲဘက်က တီရှပ်ဝတ်လူရွယ်ကမူ ခါးထောက်၏။ ၎င်းတို့ နှစ်ဦးအလယ်ရှိ ငရဲဆိုသူ လူရွယ်က နာခေါင်းကိုလက်ဖြင့်ပွတ်လိုက်ပြီးမှ မှေးစင်းသောမျက်လုံးများ ဖြင့် ပြန်ကြည့်ကာ

"နာမည်အတိအကျမေးပြီးမှ တော့ လူမှားစရာအကြောင်းရှိပါဦးမလား ကိုသစ္စာအောင်၊ ဘာလဲ ... သွေးကြောင်နေပြီလား"

သဘောကျစွာဖြင့် ဟက်ခနဲ ရယ်မိ၏။ ပြီး ... စေ့စေ့ကြည့်လျက်

"မဟုတ်မှ လွဲရော၊ မင်းက ညို့ညို့ညို့ရဲ့ အစ်ကို ရဲရင့်ညို့ ထင်တယ်"

"ဟား ... ခင်ဗျား ဘယ်ဆိုးလို့ တုံး ကိုသစ္စာအောင်၊ ဒါကြောင့်လည်း ကျုပ်ညီမ ညို့ညို့ညို့ကို အပိုင်ချုပ်လိုက်နိုင်တာနေမှာ "

"ညို့ညို့ညို့က အသက်မပြည့်သေးတဲ့ ကလေးမလေး မဟုတ်ဘူး ရဲရင့် ညို့၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးမှ ငါနဲ့ နှစ်ဦးသဘောတူ ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြတာ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုသစ္စာအောင်၊ ခင်ဗျားနဲ့ ညို့ညို့ညိုကို ကျုပ် သဘော မတူဘူး။ ကျုပ်သဘောမတူသလို ကျုပ်ရဲ့ မိဘ၊ ဆွေမျိုးတွေကလည်း ခင်ဗျားနဲ့ သဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး "

အကြောင်းပြချက်မဲ့သော ကန့်ကွက်မှုအတွက် 'ဘာကြောင့် လဲ' ဟု သူ ပြန်မေးသည်။

"ခင်ဗျားအဆင့်နဲ့ ကျုပ်ညီမအဆင့် တူသလား၊ တန်သလား"

ရဲရင့်ညိုစကားကြောင့် သူ သက်ပြင်းချမိသည်။

"ငါ့မှာ ခြေလက်အင်္ဂါစုံတယ်။ ကုရာနတ္ထိရောဂါမျိုးတွေ ကင်းစင်တယ်။ အရက်၊ လောင်းကစား၊ မိန်းမ အရှုပ်အရှင်းကင်းတယ်။ ဒီထက်ပိုပြီး အယူသည်း တတ်ရင်တော့ မင်းညီမနဲ့ ငါဟာ လူမျိုးတူ၊ ကိုးကွယ်တဲ့ ဘာသာတူတယ်။ အဲဒီအချက်တွေထဲက ဘယ်အချက်တွေကြောင့် ညို့ညို့ညိုနဲ့ ငါ့ကို သဘောမတူ နိုင်တာလဲ"

သူ့စကားအဆုံး သုံးဦးသား အော်ဟစ်ရယ်မောကြ၏။

ပြီးမှ ... ရဲရင့်ညိုက

"ခင်ဗျား ဘာအလုပ်လုပ်သလဲ" ဟု မေးသည်။

ခေါင်းညိတ်လျက် ...

"စာပေကို ဝါသနာကြီးလို့ စာရေးတယ်၊ ကဗျာရေးတယ်။ ဘဝ၊ အတွက် စားသောက်နေထိုင်လှူဒါန်းနိုင်ဖို့ ဂျာနယ်အယ်ဒီတာအလုပ်ကို သမ္မအာဇီဝကျကျ လုပ်တယ်"

ရဲရင့်ညို လက်ဖျောက်တီးကာ ...

"အဲ့ဒီ ရူးကြောင်ကြောင်အလုပ်မျိုးတွေလုပ်နေတဲ့ ခင်ဗျားလက်ထဲ၊

မွေးကတည်းက ရွှေလိုဠိထားခဲ့တဲ့ ကျုပ်ညီမကို ဘယ်လိုယုံယုံကြည်ကြည်အပ်ရ မလဲ"

"တဆိတ် ရဲရင့်ညို၊ စာရေး၊ ကဗျာရေးသူတွေ၊ အယ်ဒီတာတွေဟာ ဘာမှ သုံးစားမရသူတွေလို့ စွပ်စွဲလိုက်တာလား"

"ခင်ဗျား ခုံးမဝေးတော့ဘူး။ ဟုတ်တယ် ... ကျုပ်အမြင်မှာ တော့ ခင်ဗျားတို့လိုလူတွေက အရာရာခံစားနစ်မျောပြီး စိတ်ကူးယဉ်ဆန်တတ်ကြတယ်။ ယုံကြည်ချက်အလွဲထဲ ခေါင်းစိုက်ပြီး လက်တွေ့ဘဝနဲ့ ကင်းဝေးနေသူတွေ။ ဘဝတိုးတက်မှုမဲ့တဲ့ သူတွေလို့ ကျုပ်မြင်တယ်။ ဒီလိုပဲ ... ကျုပ်မိဘ ဆွေမျိုး အားလုံးကလည်း ခင်ဗျားတို့လိုလူတွေကို ဒီအတိုင်းပဲမြင်တယ်။ အဲ .. အချစ်စိတ် မွန်ပြီး စုံလုံးကန်းနေတဲ့ ညို့ညို့ညိုက လွဲရင်ပေါ့"

"မင်း ... အမြင်မှားနေပြီ ရဲရင့်ညို။ စာပေသမားဆိုတာ၊ ဘဝကို ရေစုန်မျှောနေသူတွေ မဟုတ်ဘူး ။ လောကကို တတ်နိုင်သလောက် အကျိုးပြု နေသူတွေပါကွာ။ နေမင်းကြီးလောက် မဟုတ်ရင်တောင်၊ ပိုးစုန်းကြူးလောက်ဖြစ်ဖြစ် အလင်းရောင်တွေ မျှဝေပေးနေသူတွေပါ"

"လိုရာဆွဲပြောပြီး ကိုယ့်ဘက်ကိုယ် ယက်မနေပါနဲ့ ကိုသစ္စာအောင်။ ကျုပ်ညီမက ညို့ညို့ညိုကနေ မကြာခင် ဒေါက်တာညို့ညို့ညို ဖြစ်လာတော့မှာ ။ ခင်ဗျားအဆင့်အတန်းနဲ့ ကျုပ်ညီမကို မှန်းရဲတယ် ... ဟက်"

"မင်းညီမက လှလည်း လှ၊ ချမ်းလည်း ချမ်းသာ၊ ရာထူးဂုဏ်ဒြပ်လည်း ရှိတော့၊ နောင်ရေးစိတ်အေးချင်လို့ နေမှာ ပေါ့ကွာ"

ဂျင်းဂျက်ကက်ဝတ် လူရွယ်၏ ရင့်သီးစကား။

သူ့ဒေါသ ထောင်းခနဲ ...

ဘယ်လက်က ထိုသူ့အင်္ကျီကော်လံစကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲကိုင်လိုက်သလို
ညာလက်သီးသည် လည်း မျက်နှာဆီတည့်တည့်ပြေးဝင်သွား၏။

"ခွပ်"

"ဟာ ... ချကွာ"

ရဲရင့်ညိုနှင့် ကျန်တစ်ဦးပါ သတိဝင် လာပြီး သူ့အား ပြေးဝင်၊ ရန်ပြု
သည် ။

"ဖြောင်း"

"အွတ်"

ရဲရင့်ညို၏ ကန်ချက်များကို ရှောင်သည် ။

တီရှပ်ဝတ်လူရွယ်၏ လက်သီးချက်မိသည် ။

ဘတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် ပြန်လည်ခုခံ တိုက်ခိုက်သော်ငြား၊ သူကား
ရုပ်ရှင်ထဲက မင်းသားမဟုတ်။

နီယွန်းမီးရောင်ထိန်ထိန်ချင်းသော လမ်းမီးတိုင်အောက်ရှိ သုံးယောက်
တစ်ယောက် ရန်ပွဲမှာ သူ ခံရပါသည် ။ ညဦး လူမပြတ်သေးသည် မို့
ရန်ဖြစ်နေ သည် ဟု သိလျှင်သိချင်း ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကြသော လ
မ်းထဲကလူစုကြောင့် အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ ဒဏ်ရာအနည်းငယ်ဖြင့်
ထိုနေရာဝယ် သူ လဲကျကျန်ရစ် ခဲ့သည် ။ ရဲရင့်ညိုတို့ သုံးဦးကတော့ လူ
ရိပ်မြင်သည် နှင့် သုတ်ခြေတင် ပျောက်ဆုံး ကုန်ကြပြီ။

"ဘယ်က ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

တွဲထူလျက် မေးမြန်းကြသောသူတို့ ၏ မေးခွန်းတွေကို အကျယ်ချဲ့
ရှင်းပြမနေတော့။ အလုပ်မှ အိမ်အပြန်တွင် ဤနေရာအရောက် အမူးသ

မားသုံးဦး ရန်စ, ရာက ဖြစ်သည် ဟု သာ လွယ်လွယ်ဖြေရှင်းလိုက်သည်
။

"အရက်သမားတွေနဲ့ မှ ဖက်ဖြစ်ရတယ်လို့ ငါ့လူရယ်၊ သုံးယောက်
နဲ့ တစ်ယောက်၊ မသေကောင်းမပျောက်ကောင်းကွာ"

ရဲရင့်ညိုတို့ သုံးဦးသည် အရက်မူးသမားထက် လွန်ကဲစွာဝေနေကြသူ
များ ဖြစ်ကြောင်းကိုမူ သူ့ရင်ထဲမှာ သာ သိမ်းမှတ်ထားလိုက်၏။

*

(၂)

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မောင်ရယ်"

ဟု ဒဏ်ရာများအား ဂရုတစိုက်ဆေးထည့်ပေးရင်း ညို့ညို့ညို့ မေး
၏။

"ညက ဂျာနယ်ဖောင်ပိတ်ရက်မို့ အိမ်အပြန်နောက်ကျသွားတယ်။
လမ်းမှာ အရက်မူးသမားသုံးယောက်ရန်စတာနဲ့ မခံနိုင်လို့ ပြန်ပြောရင်း
ရန်ဖြစ်တာ"

ဟု သူ ဖြေသည် ။ အရက်ပြန်စိမ်ထားသည့် ဝှမ်းစကို ဖြူစင်မွတ်ည
က် သည့် လက်သွယ်နုလေးဖြင့် ဖွဖွကိုင်လျက်၊ ဒဏ်ရာများအား တယု
တယ တို့ ထိ သန့်စင်ပေးရင်း ...

"ဖြစ်ရလေ မောင်ရယ်။ ဟိုက အမူးသမားတွေပါဆိုမှ ၊ မောင်က မ
ရှောင်တိမ်းဘဲ၊ ဘာလို့ ရန်ဖက်ဖြစ်ရတာလဲ"

"မောင့်ကို စော်ကားတဲ့ စကား ပြောလို့ "

"သူတို့ က မူးနေတာလေ မောင်ရယ်"

"မူးတယ်ဆိုပြီး လူတကာကို စော်ကားနေလို့ ရသလား ညို့၊ မူးနေတယ် ဆိုတိုင်း အသိစိတ် လုံးဝမရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ မူးလို့ အသိလွတ်ရတာပါဆိုရင် မူးနေချိန် မစင်ကျွေးရင် စားမလား"

"မောင်ရယ် ... ဘာဖြစ်ဖြစ် ညို့ကတော့ မောင့်ကို လမ်းဘေးမှာ ရန်ဖြစ်တာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ညို့ မကြိုက်ဘူး မောင်"

"မောင် မူးရူးရမ်းကားပြီး ရန်ဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူး ညို့။ မောင့်ကို ထိပါးပုတ်ခတ်လာလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကာကွယ်ရင်း ဖြစ်ရတာ"

"ရန်ဖြစ်တာက မကောင်းဘူးမို့လား မောင်"

" Facebook ပေါ်မှာ ကီးဘုတ်လက်သီးထောင်ပြီး သူရဲကောင်းလုပ်နေတဲ့ သူတွေထက်တော့ သာပါတယ်။ မောင်က လမ်းဘေးမှာ ယောက်ျားချင်း သူနိုင်ကိုယ်နိုင် သိက္ခာရှိရှိ ထိုးကြိတ်ရန်ဖြစ်တာ"

ညို့ညို့ညို့ သက်ပြင်းချ၏။

"ရန်ဖြစ်တာတောင် သိက္ခာရှိရှိ ဖြစ်တာတဲ့ ။ ဟွန့် ... မောင်ကတော့ တကယ့်လူပဲ။ သိပ်ပြောရခက်တယ်"

ပြောရင်း ဘယ်ဘက်ပါးရိုးရှိ ဒဏ်ရာအပေါ် ပတ်တီးခေါက်ဖုံးပေးပြီး ပလာစတာ ကပ်သည် ။

"ဒါနဲ့ ညို့၊ မောင်နဲ့ ညို့ကိစ္စ၊ လူကြီးတွေကို အသိပေးမယ်ဆိုတာ၊ ဘယ်လိုလဲ" ဟု သူ မေးသည် ။

မျက်တောင်ကော့လေးအား ပင့်လှန်လျက်ပြန်ကြည့်ကာ ...

"ညို့ ပြောရခက်နေတယ် မောင်"

"ပြောမရဲတာလား ညို့"

"ဟင့်အင်း ... ကြိုသိနေတဲ့ အဖြေတစ်ခုကို နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်
မကြားသိရဲတာ"

"သဘောမတူဘူးလို့ ပြောဆိုတားမြစ်ကြမှာ ကိုလား"

မျက်နှာလေး ညှိုးလျက်၊ လေးဖင့်စွာ ခေါင်းညိတ်၏။

"ဆင်းရဲလို့ ၊ အခြေအနေမတူလို့ ၊ သဘောမတူဘူးဆိုရုံနဲ့ ချစ်သူကို
လက်လျော့စွန့်လွှတ်လိုက်မယ့် လူစားထဲ၊ မောင် မပါဘူး ညို့"

"မောင်က ဘာလုပ်မှာ လဲ"

"ညို့မိဘတွေ လက်ခံလာဖို့ မောင် ကြိုးစားမယ်။ အဆင်ပြေတဲ့ တစ်
နေ့၊ ညို့မိဘတွေနဲ့ လူချင်းတွေ့ပြီး စကားပြောဖြစ်လိမ့်မယ်။ ညို့ကို
မောင် လွယ်လွယ်နဲ့ စွန့်လွှတ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး ။ မောင်ဟာ ဘယ်လို
လူမျိုးလဲဆိုတာ ညို့အသိဆုံးပါ"

"ညို့လည်း မောင်နဲ့ မခွဲချင်ဘူး။ ညို့မိဘတွေ သဘောတူလာအောင်
တရားနည်းလမ်းကျကျ မောင် ကြိုးစားပေးပါနော်"

"စိတ်ချပါ ညို့၊ မောင် ညို့ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပါဘူး။ ညို့မိဘတွေဆီ
မှာ သူတို့လိုချင်တဲ့ အနေအထားဖြစ်တာနဲ့ မောင် လာတောင်းမယ်။ ဖြစ်
လာအောင် လည်း မောင် ကြိုးစားနေတယ်"

"ညို့ ... မောင့်ကို ယုံတယ်။ မေမေတို့ လက်ခံပါစေလို့ ပဲ ဆုတောင်း
ပါတယ်"

"ညို့မိဘတွေက လက်မခံခဲ့ရင်ကော"

အတန်ကြာသည် အထိ မေးခွန်းကို ပြန်မဖြေ။

ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မေးမှ ...

"ညို့ ... သမီးမိုက် မဖြစ်ချင်ဘူး မောင်။ ညို့တို့ မှာ မျှော်လင့်ချက် တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ညို့နဲ့ မောင့်ကို မေမေတို့ သဘောတူဖို့ ပဲ"

"သူတို့ သဘောမတူခဲ့ရင်၊ ညို့က မောင့်ကို ထားရစ်ခဲ့မှာ လား"

"ညို့ ... မသိဘူး မောင်၊ ညို့ မောင်နဲ့ မခွဲချင်သလို မိဘကိုလည်း ညို့ ကြောင့် စိတ်မဆင်းရဲစေချင်ဘူး။ ခုချိန်မှာ ညို့ တိတိကျကျ မပြောရဲသေး ဘူး။ အဲဒီအချိန်ရောက်လာခဲ့ရင် ညို့တို့ တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်နိုင်မှာ ပါ"

ရင်မောစေသော အဖြေစကား။

"မောင် သိလား၊ ညို့တို့ မှာ မောင်နှမနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာ၊ အသက်လည်း တစ်နှစ်ကြီး တစ်နှစ်ငယ်။ ကိုကိုက ပညာတော့ တော်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လည်း ရေကြောင်းတက္ကသိုလ် ရောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် တက္ကသိုလ်ရောက်ပြီးကတည်းက အရမ်းပြောင်းလဲသွားတယ်။ ဆယ်တန်းတုန်းကနဲ့ တခြားစီပဲ။ အခု ညို့သာ ကျောင်းပြီးလို့ House Surgeon ဆင်းနေရတယ်။ ကိုကိုက အခုထိ စာမေးပွဲ တဘုန်းဘုန်းကျနေတုန်း"

အသာခေါင်းညိတ်ဖြစ်သည် ။

"မောင့်ကိုလည်း သိသင့်သလောက် ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကိုကိုက မလိမ္မာဘူး။ သူ့ကြောင့် ဖေဖေ ခဏခဏ သွေးတိုးတက်ရတယ်။ မေမေ ခဏခဏ ငိုရတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်ကလည်း မေမေ့ဆွဲကြိုးကို ခိုးရောင်းပြီး သုံးပစ်လိုက်တယ်။ ကိုကိုနဲ့ လည်း စိတ်ညစ်ရပါတယ်။ ဘာတွေ လုပ်နေမှန်း မသိဘူး"

"အချိန်တန်ရင် နားလည်တတ်လာမှာ ပါ ညို့ရယ်"

"အခုထိတော့ ကိုကိုက နားမလည်တတ်သေးဘူး။ သူ့ကြောင့် မိဘ

တွေ စိတ်ဆင်းရဲနေရတာ မြင်တော့ ညို့ စိတ်မကောင်းဘူး။ ဖေဖေဆို ခဏခဏ ပြောတယ်။ နင့်ကိုကိုကတော့ ပျက်စီးနေပြီတဲ့ ၊ ငါတို့ မှာ မိဘစိတ်ချမ်းသာအောင် ထားနိုင်မယ့် သားသမီးကို မျှော်လင့်စရာဆိုလို့ သမီးပဲ ရှိတော့တယ်တဲ့ "

ဆိတ်ဆိတ် နားထောင်နေမိသည် ။

"ညို့ လိမ္မာခဲ့ပါတယ် မောင်ရယ်။ ဒါပေမယ့် မောင်နဲ့ အရေးကို ညို့ရင်လေးမိတယ်"

"စောပါသေးတယ် ညို့ရယ်၊ မောင့်ကို ညို့မိဘတွေ သဘောတူခဲ့ရင် ညို့စိတ်မညစ်ရတော့ပါဘူး။ မောင်လည်း သူတို့ သဘောတူကြည်ဖြူနိုင်မယ့် အခြေအနေဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေတာပဲ"

"မောင် ... ညို့ကို သိပ်ချစ်တာပဲလားဟင်"

"ချစ်တာပေါ့ ညို့ရယ်၊ မောင် ညို့ကို သိပ်ချစ်တာပေါ့။ မောင့်မနက်ဖြန်တွေရဲ့ အလင်းပွင့်လေးဟာ ညို့ပါပဲကွယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် မောင့်ချစ်သူကို ဒေါက်တာညို့ညို့ညို့ မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ပန်းရောင်းတဲ့ ညို့ညို့ ညို့ဖြစ်ဖြစ်၊ ရေခဲ ရေသည် ညို့ညို့ညို့ဖြစ်ဖြစ်၊ ဖြစ်လိုက်စေချင်တယ်"

"ဟင် ... ဘာလို့ လဲ"

အံ့အားသင့်စွာ မေး၏။ ဆံနွယ်စလေးတွေကို ဖွဖွတို့ ထိရင်း ...

"ဒေါက်တာညို့ညို့ညို့မို့ အပိုင်ကြံတာပါဆိုတဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်တွေရဲ့ အဆီး အတား စွပ်စွဲစကားတွေကြောင့် ၊ ချစ်ချင်လို့ ချစ်လိုက်တဲ့ ချစ်ခြင်းတရားတွေ အစော်ကားခံရတာမျိုးကို မခံစားနိုင်လို့ "

"မောင့်စကားကလဲ၊ မောင်ပြောသလိုဆို ညို့က အလုပ်ပြောင်းရမလို့ ဖြစ်နေပြီ"

သဘောကျစွာ ရယ်လျက် ဆို၏။

"မောင့်အနေနဲ့ ကတော့ ဒေါက်တာညို့ညို့ညို့ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဂျာနယ်လစ်ပွေ့ ရောင်းတဲ့ ဈေးသည် ညို့ညို့ညို့ ဖြစ်ဖြစ်၊ ညို့ညို့ညို့ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးလေးကိုတော့ ချစ်နေရတာပါပဲ"

ရင်အထက် ယိမ်းခိုတိုးဝင်လာရင်း ...

"ညို့လည်း မောင့်ကို ချစ်တယ်" ဟု တိုးဖွစွာ ဆို၏။

ချစ်သူရင်ခွင်ငွေ့ဖြင့် ထိတွေ့ကုသသောအခါ ဒဏ်ရာအနာတရဟူသရွေ့ နာကျင်ခြင်းတို့ အား ရွေ့လျားလျော့ပါးစေသည် ။

*

(၃)

"လုံးဝ သဘောမတူနိုင်ဘူး သမီး"

တင်းမာပြတ်သားသော အငြင်းဝါကျ။

သည် အဖြေကိုသာ ကြားရလိမ့်မည်မှန်း ကြိုတင်နားလည်ထားပြီး ဖြစ်သည့် တိုင်၊ တကယ့်တကယ် ကြားသိရသောအခါဝယ်၊ ညို့ညို့ညို့၏ ရင်တစ်ခုလုံး မီးလောင်တိုက်အသွင်းခံရသလို ခံစားရ၏။

"သမီးကို သူ တကယ်ချစ်တာပါ မေမေ"

"တကယ်ချစ်တာတွေ နှစ်ကယ်ချစ်တာတွေ လုပ်မနေနဲ့ ညို့ညို့ညို့၊ နင် ဆယ်ကျော်သက် မြီးကောင်ပေါက်မလေး မဟုတ်တော့ဘူး။ မနက်ဖြန် သန့်ဘက်ခါဆို ဒေါက်တာညို့ညို့ညို့ဖြစ်ရတော့မယ်။ မိုက်တွင်းနက်ဖို့ ပြင်မနေနဲ့ "

"သမီးကို လာတင်တောင်းနိုင်ဖို့ ၊ သူ ကြိုးစားနေတယ် မေမေ"

"မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ် အဟောင်းတွေထဲက အပေါစားစာမူတွေနဲ့ လား"

မဲ့ပြီးဖြင့် ဆို၏။ ညို့ညို့ညို့ သက်ပြင်းချမိသည် ။

မောင့်ကောင်းကွက်တွေကို ထုတ်ဖော်ပြောပြနေပြန်လျှင်လည်း မောင့်ဘက် က ရှေ့နေလိုက်သည် ဟု အစွပ်စွဲခံရပေဦးမည်။

"နင့်အကောင်မှာ ဘာအရည်အချင်းရှိသလဲ ညို့ညို့ညို့"

မေမေ့မေးခွန်းကို ဖြေဖို့ ခေါင်းအမော့ ...

"စာရေးဆရာ သစ္စာအောင်၊ ဟုတ်လား ... ဘာစာတွေရေးသလဲ တော့ မသိဘူး၊ ဒီနာမည် တစ်ခါမှ ကို မကြားဖူးဘူး"

သည် လိုဆိုတော့ မောင့်ဘက်က နာမိသည် ။ စာပေဘက်က နာမိသည် ။

ရန်ကုန်ဘဏ္ဍေကို မသိ၊ နန်းညွန့်ဧွေကို မသိ၊ လူထုဒေါ်အမာကို မသိ၊ ဝင်းဖေကို မသိ၊ နတ်နွယ်ကို မသိ၊ ဦးဝင်းငြိမ်းကို မသိ၊ ခင်ခင်ထူးကို မသိ၊ လကင်္ဘာရည်ကျော်ကို မသိသော မေမေ၊ သည် ဘက်ခေတ် ဘတ်ဆဲလ်လား စာရေးဆရာ အကြည်တော်ကိုပင် ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုကြည့်ဖူး၍ ကြားဖူးရုံရှိသော မေမေ၊ မောင့်ကလောင်အမည်ကို မည်သို့သိနိုင်ပါမည်နည်း။

သက်ပြင်းသာ ခိုး၍ ချမိ၏။ ဘာမျှ ပြန်မပြောဖြစ်။

"ငါ ပြောမယ် ညို့ညို့ညို့၊ ငါမွေးထားတဲ့ ဒေါက်တာညို့ညို့ညို့ရဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်လာမယ့် ငါ့သမက်ရဲ့ အမည်ရှေ့မှာ ၊ ဒေါက်တာဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူး ရှိတဲ့ သူမျိုးပဲ ဖြစ်ရမယ်။ နင့်ကောင်လို အူကြောင်ကြားအလုပ်မျိုး လုပ်နေသူကို ငါ့မိသားစုထဲ အဝင်မခံနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ အဲ့ဒီစာရေးဆရာဆိုတဲ့ ကောင်နဲ့ ချက်ချင်း အဆက်ဖြတ်ပါ ညို့

ညို့ညို့။ ငါတို့ နှင့်အစ်ကိုကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲရတာ များ ပြီ၊ နှင့်ကြောင့် စိတ်ထပ်မဆင်းရဲပါရစေနဲ့ ညို့ညို့ညို့၊ ဒါပဲပြောမယ်"

ခေါင်းငုံ့ထားမိသည် ။ မျက်လွှာချထားသည့် တိုင် အမြင်အာရုံဝယ် မောင့်ပုံရိပ်တွေ တရစ်ဝဲဝဲ။

*

ညို့စကားအဆုံး သူ ရင်မောစွာ ပင်Yonချဖြစ်သွားသည် ။

ခေါင်းအသာရမ်းရင်း ...

"ဒီတော့ ညို့ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ထားသလဲ" ဟု မေးလိုက်၏။

"မိဘစကားနားထောင်ချင်ပေမယ့် မောင့်ကိုလည်း အဆက်မဖြတ်ရ က် ဘူး" ဟု နွမ်းလျစွာ ဖြေသည် ။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လျက်ရှိသော ညို့၏ ပခုံးနှစ်ဖက်အား ဖွဖွဆုပ် လိုက် ရင်း ...

"မိဘတွေက သဘောမတူဘူးဆိုပြီး ခွဲခွာခိုင်းရုံနဲ့ ခွဲခွာပြတ်စဲလိုက်ကြမယ် ဆိုရင်၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ နီးစပ်ပေါင်းဆုံကြရတဲ့ ချစ်သူတွေ၊ အလွန်ရှားပါးကုန်လိမ့်မယ် ညို့၊ ကျောက်ခေတ် ကြေးခေတ် အလွန်၊ ယဉ်ကျေးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း စတင်ခဲ့ ကတည်းက၊ ရာထူးဂုဏ် ငွေအခြေမတူရင် သဘောမတူနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အာဏာရှင် စနစ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးသား၊ ဒီစနစ်ဆိုးကို တော်လှန်ပုန်ကန်ပြီး ပေါင်းဆုံနီးစပ်ခဲ့ကြ တဲ့ ချစ်သူတွေလည်း ခေတ်အဆက်ဆက် တပုံတပင်ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ဒီစနစ်ဆိုးရဲ့ လက်အောက်မှာ ကျရှုံးသွားခဲ့ရတဲ့ အသည်းနှလုံးတွေလည်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ မောင်တို့ အလှည့်မှာ မှ အထူးအဆန်းကြုံရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီအတွက်နဲ့ တော့ စိတ်ဓာတ်ကျ

မသွားပါနဲ့ ဦး ညို့ရယ်။ မောင်နဲ့ ညို့ ပေါင်းဆုံဖို့ စိတ်တူကိုယ်တူ ရှိနေသမျှ နီးစပ်ဖို့ အခွင့်အရေး အပြည့်ရှိနေပါသေးတယ်"

"ညို့စိတ်တွေ တအားမွန်းကြပ်တယ် မောင်ရယ်"

ပခုံးထက် ခေါင်းလေးမှီ၏။

ကျောပြင်နွေးကို ကြင်နာစွာ ပွေ့ဖက်ပွတ်သပ်ပေးဖြစ်သည် ။

"မောင်တို့ ပေါင်းကြရမှာ ပါ ညို့၊ ခုချိန်က စောပါသေးတယ်။ ညို့လည်း ကျောင်းပြီးစ ရှိသေးတယ်။ မောင်တို့ အတွက် အချိန်ကျန်ပါသေးတယ်။ ဘာမှ အားမငယ်ရဘူးကွယ်။ မောင်ရှိပါတယ်"

ချစ်သူ အားတက်စေဖို့ ၊ ဟန်ကိုယ်ဖို့ အားပေးစကားကို ဆိုရ၏။

ကိုယ်တိုင်မူ ... ဝေးရမည့် ဘေးဒဏ်ဆိုးအတွက်၊ ကြိုတွေးပူပန်နေမိပြီ။

ရင်တွင် တောက်လောင်ပင်ပန်းချေသည် ။

*

House Surgeon (အလုပ်သင်ဆရာဝန်) အဖြစ် အင်းစိန်ဆေးရုံ၌ ဆေးပညာရပ်များကို တစ်နှစ်တာ လက်တွေ့လေ့လာဆည်းပူးပြီးနောက်တွင် ညို့ညို့ညိုသည် ဆေးတက္ကသိုလ်မှ ပေးအပ်သော ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ရရှိပြီး Civil Assistant Surgeon (လက်ထောက်ဆရာဝန်) ရာထူးဖြင့် ရန်ကုန်ပြည်သူ့ ဆေးရုံကြီး၌ တာဝန်ကျ၏။

ထိုကာလများ အတွင်း သူနှင့် ညို့ညို့ညို၏ ဆုံတွေ့ချိန်များ သည် ရှားပါးသွားခဲ့သော်လည်း နီးစပ်ရန်အိပ်မက်သည် နှစ်ဦးစလုံး၏ ရင်ဝယ် ကိုယ်စီ မက်နေမြဲ ဖြစ်၏။

ညို့မိဘများ သဘောတူကြည်ဖြူနိုင်သူဖြစ်လာဖို့ သူကြိုးစားသည် ။
ဝါသနာထက် သာလွန်ပိုကဲသော ယုံကြည်ရာစာပေခရီးကို အားသွန်
လျှောက်လှမ်း ရင်း၊ တစ်ဖက်ကလည်း သမ္မာအာဇီဝကျကျရှာကြံရရှိသ
ည့် ငွေကြေးကို ကျစ်ကျစ် ပါအောင် စုဆောင်းဖြစ်သည် ။

တူနှစ်ကိုယ်တိုင်းပြည်ကို ထူထောင်မည့် အနာဂတ်ဝယ်၊ ချစ်သူကို
ရွှေဘုံရွှေနန်းပေါ် မထားနိုင်သေးလျှင်သော်မှ ၊ တဲအိုပျက်မှာ ထမိန်ရည်
(ထမင်းရည်) တော့ မလျက်စေရ။

မျှော်ရည်အားဖြင့် ကြိုးစားဝံ့ရဲခဲ့သည် ။

*

(၄)

"မိန်းမယူဖို့ စုဆောင်းနေတယ်လို့ သတင်းကြားတယ်"

ဟု သူငယ်ချင်းမျိုးဇော် စနောက်၏။

"ဟုတ်တယ်" ဟု ပြန်ဖြေဖြစ်သည် ။

"မင်းကောင်မလေးနဲ့ တောင် မတွေ့ဖြစ်တာကြာပြီ၊ သူ House Surg
eon ဆင်းနေတုန်းက မင်းဆီလာရင်း နောက်ဆုံးတွေ့ဖြစ်တာ၊ အခု အ
ဆင်ပြေတယ် မို့လား"

"ချစ်သူချင်းကတော့ အဆင်ပြေပါတယ်"

"နို့ ... ဘာက အဆင်မပြေတာလဲ"

"မပြေဘူးရယ်တော့ မဟုတ်ဘူး ၊ မပြေမယ့်လမ်းကို လှမ်းမြင်နေရ
တာ"

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"သူမိဘက ငါနဲ့ သူ့ကို သဘောမတူဘူး"

မျိုးဇော် မျက်မှောင်ကြုတ်၏။

"သူသဘောတူရင်ပြီးပါတယ်၊ မင်းဘက်က တင့်တင့်တယ်တယ်
ထား နိုင်ပြီဆိုရင် ခိုးပြေးပေါ့။ သူရော ကိုယ်ပါ ချစ်နေကြတာပဲဟာ၊
ခိုးပြေးပြီးမှ တော့ မပေးစားလို့ မရတော့ဘူး"

သက်ပြင်းချမိပြန်သည် ။

"ဒီလို မျိုးဇော်"

ခံစားသိမ်းထုပ်ထားရသော ဝေဒနာအစိုင်အခဲများကို
ကြေမွလျော့ပါး လိုငြား၊ အကြောင်းသိ သူငယ်ချင်းအရင်းဖြစ်သည့် မျိုး
ဇော်အား၊ ထုတ်လှန်ဖွင့်ဟ ဖြစ်သည် ။

*

"ဆရာဝန်ဖြစ်မှ သဘောတူမယ်ဆိုတာတော့ သိပ် မဟုတ်ဘူး ကွာ။
ဂုဏ်မက်တယ်လို့ သာ စွပ်စွဲချင်တော့တယ်" ဟု မျိုးဇော် မှတ်ချက်ချ၏။

"အဲ့ဒီလိုတော့လည်း မပြောလိုပါဘူး၊ မိဘကိုးကွာ၊ သားသမီး အနာ
ဂတ်အတွက် စိတ်ချယုံကြည်ချင်တာလည်း ဖြစ်မှာ ပေါ့"

"ဆရာဝန်နဲ့ ပေးစားလိုက်တိုင်း အိမ်ထောင်ရေး
သာယာဖြောင့်ဖြူးပြီး ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာမယ်လို့ တပ်အပ်ယူဆ
ထားရင် မှားမှာ ပေါ့။ ဆရာဝန် လည်း လူပဲ၊ ပညာထူးချွန်လို့ ဆေးကျော
င်းတက်ရပြီး ဆရာဝန်ဖြစ်တာနဲ့ ပဲ အိမ်ထောင်ဘက်ကောင်း ဖြစ်မှာ
သေချာလို့ လား၊ ဆရာဝန်ဖြစ်ခြင်းနဲ့ အိမ်ထောင် ဦးစီးကောင်းဖြစ်ခြင်း
ဟာ တစ်လမ်းစီပဲ။ ဆရာဝန်တွေကို စော်ကားတာ မဟုတ် ပါဘူး။
အခြားသူထက် ပညာအရာမှာ တော်လို့ လည်း ဒေါက်တာဘွဲ့ ရကြတာ

ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဆရာဝန်ကလွဲရင် ဘာနဲ့ မှ သဘောမတူဘူးဆိုတာက တော့ အခြား အလုပ်လုပ်တဲ့ အခြားသူတွေက သုံးစားမရသလို သဘော သက်ရောက်နေတယ်"

"မပြောတတ်တော့ပါဘူးကွာ"

"မပြောတတ်လို့ မရဘူး သစ္စာအောင်ရ၊ နေပါဦး ... မင်းက ဒီတစ်သက် ဆရာဝန်ဖြစ်နိုင်တော့လို့ လား၊ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးပြီ၊ ဘွဲ့ရပြီးပြီ၊ အလုပ်လည်း လုပ်နေပြီ၊ မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့ သတ်မှတ်ချက်ကြီးနဲ့ တားဆီးတာကို ငေးကြည့် လက်လျော့ပြီး ချစ်သူကို အဆုံးရှုံးခံလိုက်ရမယ်ဆိုရင်၊ မင်းရော ညို့ညို့ညို့ပါ နစ်နာလှတယ်။ ပြီးတော့ မင်းကလည်း အလုပ်မရှိအကိုင်မရှိတဲ့ ကလေးကချေမှ မဟုတ်ဘဲ။ စာရေးဆရာအလုပ်ဆိုတာ လောကကိုအကျိုးပြုတဲ့ နေရာမှာ ဆရာဝန် အလုပ်နည်းတူ မြင့်မြတ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုပဲဟာ။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်က သူ့ရဲ့ ဆေးပညာနဲ့ လူ့အသက်ပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်နိုင်သလို၊ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်ကလည်း သူ့ရဲ့ ကလောင်နဲ့ လူ့ဘဝပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်နိုင်တယ် ဆိုတာ။ သူတို့ သိဖို့ ကောင်းတယ်"

"ငါ လက်မလျော့ပါဘူး၊ သူတို့ သတ်မှတ်ချက်နဲ့ မပြည့်စုံပေမယ့် ငါ့ဘက်က ငါတတ်နိုင်တဲ့ အကောင်းဆုံးပြယုဂ်နဲ့ လက်ခံနိုင်အောင် ကြိုးစားနေ တယ်"

"အဆင်ပြေသွားမှာ ပါကွာ။ ကိုယ့်ဘက်ကသာ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ထားပေါ့။ ဒါနဲ့ ညို့ညို့ညို့မှာ အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိသေးတယ်မို့လား။ သူကရော ဘာအလုပ်လုပ်နေတာလဲ"

"ရေကြောင်းတက္ကသိုလ် တက်နေရာက
စာမေးပွဲတဘုန်းဘုန်းကျပြီး ဖိုင်နယ်မှာ ကျောင်းထွက်လိုက်ရတယ်။ အ

ခုတော့ သူ့အဖေရဲ့ ပွဲရုံမှာ ဝင်လုပ် နေတယ် ပြောတယ်"

"ဒီကောင်က ခပ်ဆိုးဆိုးပါလား။ ညို့ညို့ညို့မိဘတွေက သမီးအလိမ္မာ တစ်ယောက်နဲ့ သားဆိုးတစ်ယောက်ကို အတူပိုင်ထားရတာပဲ။ မင်းတော့ ညို့နဲ့ ယူပြီးရင်၊ ယောက္ခမနဲ့ ရော ယောက်ဖနဲ့ ပါ မနည်းတည့် အောင်ပေါင်းရမယ့် သဘောရှိတယ်"

ပြီးမိသည် ။

*

လာမည့် အပတ် ထွက်မည့် ဂျာနယ်အတွက်၊ သတင်းများ ဒမ်ဘီချ နေစဉ် ညို့ညို့ညို့ထံမှ ဖုန်းဝင်လာသည် ။

"မောင် ... ဂျာနယ်တိုက်မှာ ပဲလား"

"ဟုတ်တယ် ညို့၊ ရုံးမဆင်းရသေးဘူးလေ။ ညို့ရော ... ဆေးရုံမှာ ပဲလား"

"အခု ကားပေါ်မှာ မောင်၊ ဝါဒ်(Ward)ထဲ ဆင်းနေရာက အရေးပေါ်ခွင့်တောင်းပြီး အိမ်ပြန်လာတာ"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ ညို့၊ နေမကောင်းဘူးလား"

" မဟုတ်ဘူး မောင်၊ ဝါဒ်ထဲ ဆင်းနေတုန်း အိမ်ကဖုန်းဆက်လာတယ်။ ကိုကို အိမ်ကနေ ဆင်းသွားတယ်တဲ့ "

"ဪ ... ညို့ကိုကိုက မကြာခဏ အိမ်ကဆင်းနေကျပဲ မဟုတ်လား ။ နောက်တစ်ပတ်လောက်ဆို သုံးစရာကုန်ရင် အိမ်ပေါ်ပြန်တက်လာမှာပေါ့"

"ဒီတစ်ခါက

အရင်ထက်ဆိုးတယ်မောင်။

ဖေဖေနဲ့

ပြဿနာတက်ကြပြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားတာ။ ဆင်းတော့လည်း မေ
မေ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ အပြင် ပွဲရုံက ငွေသိန်းငါးဆယ်ကျော်ကိုပါ
မန်နေဂျာဆီကနေ ညှာပြီး ထုတ်ယူ သွားတယ်"

"ဒုက္ခပါပဲ၊ ညို့ကိုကို ဘာလို့ ဒီလောက်မွေ့နေရတာလဲ"

ချစ်သူကိုပါ စိတ်ဆင်းရဲစေသောလုပ်ရပ်အတွက် ရဲရင့်ညှိအား ဒေါ
သဖြစ် မိသည် ။

"အခု ... ဖေဖေသွေးတက်ပြီးလဲနေတယ်ဆိုလို့ ညို့ ချက်ချင်းခွင့်
တောင်း ပြီး ပြန်လာတာ"

"စိတ်အေးအေးထားနော် ညို့၊ အန်ကယ်လ်နေကောင်းသွားမှာ ပါ၊
အရမ်းလည်း စိတ်မပူနဲ့ နော်၊ တစ်ခုခုဆို မောင့်ကိုဆက်သွယ်။ ဟူး ..
မောင် စိတ်မကောင်းဘူး ညို့ရယ်၊ ညို့ စိတ်ပင်ပန်း လူပင်ပန်း ဖြစ်ရပြီ"

"ညို့တော့ ကိုကိုတစ်ယောက်ကြောင့် သေချင်တော့တယ်။ ဒါပဲနော်
မောင် ... နောက်မှ ညို့ဆက်သွယ်တော့မယ်၊ အိမ်နားရောက်ခါနီးပြီ"

"အဆင်ပြေပါစေ ညို့ရယ်၊ အရမ်းလည်း စိတ်မညစ်ပါနဲ့ ၊ မောင် ရှိ
တယ်နော် ညို့"

ချစ်သူအား သနားရင်မောမိသည် ။

*

တစ်ပတ်ကျော် ကြာသည် အထိ ရဲရင့်ညှိ အိမ်ပြန်မလာ။

"အဆက်အသွယ်ကို မရဘူး။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေဆီ စုံစမ်းတော့လ
ည်း ဘာမှ ရေရေရာရာမသိရဘူး မောင်ရယ်" ဟု ညို့ညို့ညှိ ညည်းသ
ည် ။

နှမ်းလျနေသော ချစ်သူမျက်နှာလေးကို ကရုဏာသက်စွာ ကြည့်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ နှစ်သိမ့်ရမည် မသိ။

"ဖေဖေလည်း လူမမာလုံးလုံး ဖြစ်သွားတယ်။ ညို့တော့ ကိုကိုကိုတော်တော်ဒေါသထွက်နေပြီ။ ပြန်မလာတော့ရင်လည်း တစ်သက်လုံး ပြန်မလာတော့နဲ့ ၊ ပြန် လာပြီးရင် ဒီလိုပဲ မိသားစုကို ဒုက္ခပေးနေဦးမှာ "

"ညို့ရယ် ... မောင့်ချစ်သူ သနားပါတယ်"

နဖူးဆံစလေးတွေကို မြတ်နိုးဖွဖွ ချော့မြူနှစ်သိမ့်ဖြစ်သည်။ ။

"မောင် ..."

မော့ကြည့်လျက် ခေါ်၏။

"ဒီတစ်ခေါက် ကိုကိုလုပ်လိုက်တာ ဖေဖေရောဂါ အတော်ဆိုးသွားတယ်။ ဖေဖေမှာ က သွေးတိုးရော၊ နှလုံးပါ ရှိနေတာ၊ ကိုကိုလုပ်ပုံနဲ့ အခန့်မသင့်ရင် ဖေဖေ အသက်ပါ ပါသွားနိုင်တယ်။ ဖေဖေက စိတ်ဆင်းရဲခံလို့ မရဘူး။ နောက်တစ်ကြိမ်ဆိုရင် ပိုဆိုးသွားလိမ့်မယ်။ ကိုကို သိသိချည်းနဲ့ လုပ်ရက်တယ်။ ဟူး ... မောင်ရယ်၊ ညို့အသက်ရှင်နေရတဲ့ ဘဝက ဘာများ ပျော်စရာရှိသေးလဲ ဟင်"

ရင်ထဲ ခိုဝင်၍ ရှိုက်၏။

ကျောပြင်လေးကို ပွတ်သပ်နှစ်သိမ့်အားပေးရ၏။

ရင်ထဲ မကောင်း။

★

ရဲရင့်ညို အိမ်မှ ထွက်သွားသည် မှာ တစ်လကျော်ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

တစ်လအတွင်း သတင်းအစအနမျှ မရခဲ့သော်လည်း တစ်လကျော်

ကြာပြီးသောအခါ ရဲရင့်ညို၏ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံမှ တဆင့် သတင်း အစွန်အဖျား ကြားသိရကြောင်း၊ ရဲရင့်ညိုတစ်ယောက် တာချီလိတ်တွင် ရှိနေကြောင်း၊ ထိုမြို့နေ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးနှင့် ပေါင်းကာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ကိုင်နေကြောင်း၊ မိဘများ လည်း သားဖြစ်သူအလုပ် လုပ်နေသည် ဟု သတင်းကြားရသဖြင့် စိတ်အေး သွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဝမ်းသာအားရဖြင့် ညို့ညို့ညို ပြော၏။

"ဖေဖေနဲ့ မေမေက စဖြစ်ဖြစ်ချင်းတော့ စိတ်လည်း ဆိုး၊ ဒေါသလည်း ထွက်တာပေါ့။ နောက်တော့လည်း တောင်းဆိုးပလုံးဆိုးသာ ပစ်ရိုးထုံးစံရှိတာ၊ သားဆိုးသမီးဆိုးကိုတော့ ဘယ်ပစ်ရက်ပါ့မလဲ၊ စာမလာသတင်းမကြားရတော့ သေသလားရှင်သလားမသိနဲ့ စိတ်ပူနေကြရှာတာ၊ တစ်နေရာရာမှာ အလုပ်တစ်ခုခု လုပ်နေတယ်ဆိုတာသိရတော့မှ စိတ်အေးသွားကြတာပေါ့။ မိဘအရိပ်မှာ ဆိုးခဲ့ပေ မယ့်၊ တစ်နယ်တစ်ကျေးမှာ အလုပ်လုပ်မှ အိမ်ရဲ့ တန်ဖိုးကိုသိပြီး ကိုကို ပြန်လိမ္မာ လာရင်၊ ညို့တို့ မိသားစု သိပ်ပျော်စရာကောင်းသွားမှာ "

"သူ့ဘဝ သူလျှောက်ရင်း ရင့်ကျက်လာတဲ့ အခါ မိဘမေတ္တာနဲ့ အိမ်ရဲ့ အရိပ်စစ်ကို နားလည်တတ်ပြီး တည်ငြိမ်လာမယ်ထင်ပါတယ်"

"အဲ့ဒီလိုဖြစ်လာဖို့ မျှော်လင့်နေကြတာပါပဲ မောင်ရယ်"

"ဖြစ်လာမှာ ပါ ညို့၊ ဒါနဲ့ အန်ကယ်လုံကျန်းမာရေးအခြေအနေက ရော"

"ဖေဖေလည်း ကျန်းမာနေပါပြီ။ ပုံမှန်အတိုင်း သွားလာလှုပ်ရှား အလုပ် လုပ်နေနိုင်ပြီ"

"ဝမ်းသာပါတယ် ညို့၊ ညို့လည်း စိတ်ဆင်းရဲမခံနဲ့ တော့နော်၊ မိဘအနား မှာ ညို့ပဲကျန်တာ၊ ညို့ကပါ အားငယ်နေလို့ မဖြစ်ဘူး"

"အင်းပါ မောင်ရဲ့၊ ညို့ စိတ်မညစ်တော့ပါဘူး။ ညို့ရဲ့ အားပေးဖော်
မောင်လည်း ရှိနေတာပဲ"

ပြောရင်း ပေါ့ပါးစွာ ပြုံးပြ၏။

ပြီးသောအခါ ပါးမို့မို့နှစ်ဖက်ဝယ် ပါးချိုင့်တွင်းလေး ထင်းခနဲပေါ်သ
ည် ။

သည် သို့သော် အပြီးစစ်ဖြင့်ပြီးသည် ကို မမြင်မတွေ့ရသည် မှာ
ကြာပြီ။

ချစ်သူ၏ အပြီးလှလှကို ကြည့်ငေးရင်း ပိုင်ဆိုင်မြတ်နိုးလိုစိတ် ပို၍
တိုးပွားရသည် ။

*

(၅)

အယ်ဒီတာလစာအပြင်၊ စာပေထုတ်ဝေရေးတိုက်တစ်တိုက်နှင့် လ
က်တွဲ၍ သူလုံးချင်းဝတ္ထုများကို တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ထုတ်ဝေဖြစ်ရာက
ရရှိသော စာမူခ၊ ထို့အပြင် စာပေမိတ်ဆွေများ ၏ အဆက်အသွယ်ဖြင့်
မိမိငွေစိုက်ထုတ်၍ စာအုပ် ထုတ်ဝေကြသည့် စာပေမြတ်နိုးသူ ဝါသနာ
ရှင်များ ထုတ်ချင်သောစာအုပ်များကို စီစဉ်ပေးသည့် အလုပ်ကိုပါ အပိုဝ
င်ငွေရရှိရန် အားလပ်ချိန်များ တွင် လုပ်ကိုင် ဖြစ်သည် ။

စုဆောင်းရရှိသော ငွေကြေးများကို မသုံးရက် မစွဲရက်၊ ဘဏ်စာအု
ပ်ဖြင့် စုဆောင်းထားဖြစ်သည် ။

ရင်မှ မျှော်လင့်အားဖြင့် ကြိုးစားစုဆောင်းဖြစ်သော မိုးဖွဲစက်မှုန်တို့
သည် ကာလရွေ့လျောမှုနှင့် အတူ အိုးစရည်းထဲ၌ တစ်စစ စုတည်တိုးမြ

ငုံလာချေသည်။ ။

*

"တောင်ဥက္ကလာမှာ တိုက်ခန်းတစ်ခန်းဝယ်ထားလိုက်တယ်။ မြေညီထပ် တော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့။ တတိယထပ်ပဲ ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ... ဓာတ်လှေခါး ရှိနေတော့ အဆင်ပြေပါတယ်"

"ဒါဆို မောင်က အခုငှားနေတဲ့ တိုက်ခန်းကိုပြန်အပ်ပြီး အဲ့ဒီကို ပြောင်းနေ မှာ ပေါ့"

"လောလောဆယ်တော့ ဒီမှာ ပဲ ဆက်နေဖြစ်ဦးမယ်။ ငှားနေတဲ့ တိုက်ခန်း က စာချုပ်ပြည့်ဖို့ နှစ်လလောက်ကျန်သေးတယ်လေ။ ပြီးတော့ တိုက်ခန်းအသစ်က ဟောင်းလောင်းချည်း ရှိသေးတာ၊ ပြင်ရဆင်ရဦးမယ်"

"အတော်ပါပဲ၊ ဒီဘက်က စာချုပ်လည်း ကုန်၊ ဟိုကိုလည်း ပြောင်းပေါ့၊ ကြားထဲ ဖြည်းဖြည်းချင်းပြင်ဆင်ရွှေ့ပြောင်းထားလိုက်ပေါ့"

"အင်း ... ဒီနှစ်လအတွင်း တိုက်ခန်းသစ်ကို ပြင်ဆင်ထားရမှာ ပေါ့။ ပြီးတော့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ညှိစိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင် မောင် ပြင်ဆင်ထားမယ်။ ဒီတိုက်ခန်းကို ဝယ်လိုက်တာ အလကား မဟုတ်ဘူး ။ တစ်နေ့ကျ ညို့နဲ့ မောင် အတူနေကြမယ့် ချစ်ဗိမာန်လေးအဖြစ် ကြိုတွေးစိတ်ကူးပြီး ဝယ်လိုက်တာ"

"မောင်ရယ်"

"မောင်တို့ နှစ်ယောက် အဲ့ဒီတိုက်ခန်းလေးမှာ အတူနေပြီး သာယာချမ်းမြေ့ တဲ့ မိသားစုဘဝလေးကို တည်ဆောက်ကြမယ် ညို့"

"ကြည်နူးစရာ သိပ်ကောင်းမှာ ပဲနော် မောင်"

"ဒါပေါ့ညို့ရယ်၊ မောင်တို့ ချစ်သူနှစ်ယောက်ရဲ့ ကမ္ဘာသစ်လေးပေါ့"

"ဒါဖြင့် ညို့နဲ့ မောင် နှစ်ယောက်တည်း နေကြရမှာ ပေါ့နော်"

"အစမှာ တော့ နှစ်ယောက်တည်းပေါ့။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆိုရင် လူတွေ ထပ်ရောက်လာမှာ ပေါ့"

"ဟင် ... ဘယ်သူတွေရောက်လာမှာ လဲ မောင်"

"သားသားလေးတွေ၊ မီးမီးလေးတွေလေ"

"အာ ... မောင်နော်"

ရှက်ဝဲဝဲလေး ပြုံးလျက် ခေါင်းငုံ့သွား၏။

ကြည်နူးအိပ်မက်များ စွာဖြင့် အနာဂတ်ရက်စွဲတို့ ကို တွေးပျော်မျှော်ငုံ့ မိသည် ။

*

စုဆောင်းထားသမျှထုတ်၍ တိုက်ခန်းဝယ်လိုက်ပြီးနောက်၊ အိမ်တစ်ဆောင် မီးတစ်ပြောင်ဖြစ်အောင် လိုအပ်သော မွန်းမံပြင်ဆင်မှုများ ဖြည့်စွက်စုထည့်ရသဖြင့် ငွေက သိပ်မကျန်တော့။

ဘဏ်ထဲမှာ သိန်းနှစ်ဆယ်ခန့်သာ ရှိတော့၏။

ကိစ္စမရှိ။ သူ အလုပ်တွေ ဆက်တိုက်လုပ်နေဖြစ်သည် ။

သည် အတိုင်းဆို နောက်ထပ်ခြောက်လတစ်နှစ်အတွင်း ညို့မိဘထံ မိသားဖသားပီပီတင်တောင်းဖို့ သူ့ဘက်က အဆင်သင့်ဖြစ်လောက်ပေပြီ

။

ရှေ့လကုန်လျှင် တတ်နိုင်သလောက်ပမာဏဖြင့် လက်ဝတ်လက်စား

တွေ လုပ်ထားလိုက်မည်။

ရွှေဈေးကျလိမ့်မည်ဟု သတင်းကြားသည် ။

ရှေ့ဆက်တော့ ငွေသားပဲဆက်စုပြီး ခန့်မှန်းအတိုင်းအတာတစ်ခု ပြည့်မြောက်လျှင် လူကြီးစုံရာဖြင့် နားဖောက်ဖို့ စိတ်ကူးသည် ။

ညကျ ညို့ထံဖုန်းဆက်ပြီး ရုပ်လုံးပေါ်အိပ်မက်အကြောင်း ဝမ်းသာအားရပြောပြရန် တွေးသည် ။

*

(၆)

"ငါ့သမီးနဲ့ စကားအေးအေးဆေးဆေး မပြောဖြစ်တာတောင်ကြာပြီ"

ညစာစားအပြီး ဧည့်ခန်းတွင် မိသားစုသုံးယောက်စလုံး မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်ကြစဉ် ဖေဖေ စကားစ၏။

"အင်းပေါ့ ... သမီးလည်း မအား၊ ဖေဖေလည်း မအားပဲကိုး"

ဟု ရယ်မောလျက် ညို့ညို့ညို့ ပြန်ပြောသည် ။

မေမေကမူ ဖေဖေနံဘေးတွင် လက်ပိုက်ထိုင်ကာ ဖေဖေနှင့် ညို့ပြောသမျှ ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့် နားထောင်နေသည် ။

ဖေဖေသည် ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်လိုက်ပြီးမှ ...

"ဟုတ်တယ် သမီး၊ အားလုံး အလုပ်တွေနဲ့ ချာချာလည်နေကြတာ၊ မိသားစုတွေ မျက်နှာချင်းကို မဆိုင်ဖြစ်ဘူး။ ပြောစရာရှိတာကိုလည်း ပြောမယ် ပြောမယ်နဲ့ အခွင့်မသင့်လို့ မပြောရသေးဘူး ဖြစ်နေတာ"

"ဘာများ လဲ ဖေဖေ၊ ကိုကိုကိစ္စလား"

"မဟုတ်ဘူး၊ သမီးကိစ္စ"

ညို့က ခေါင်းညိတ်လျက် ...

"ဘာကိစ္စများ လဲ ဖေဖေ"

ဖေဖေသည် ညို့အမေးကို ချက်ချင်းမဖြေသေးဘဲ မေမေဘက်လှည့်ကာ "အင်း ... သမီးမိန်းကလေးအရေးဆိုတော့ အဖေပြောတာထက် အမေပြောတာက ပိုသင့်တယ်။ မင်းပဲ ပြောလိုက်ပေတော့ အမေကြီးရေ"

မေမေက ညို့ကို ကြည့်၍ စကားစရန်ပြင်သည် ။

ညို့ နားစိုက်ထောင်၏။

"ဒီလိုသမီး၊ သမီးလည်း အလုပ်အကိုင်နဲ့ နေသားတကျဖြစ်ပြီ၊ အရွယ်

လည်း ရောက်ပြီ၊ ဒီတော့ သမီးကို မေမေတို့ စိတ်ချချင်ပြီ"

ညို့က အံ့Now ကြီးဖြင့် ...

"ဟင် ... သမီးက စိတ်မချစရာ ဘာများ လုပ်နေလို့ လဲ မေမေ"

ဖေဖေ ပြုံး၏။ မေမေက ...

"သမီးမိန်းကလေး မွေးထားရတဲ့ မေမေတို့ အတွက်၊ စိတ်မချအဖြစ် ရဆုံး ကိစ္စက၊ တို့ သမီးလေး မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေနဲ့ ဖြစ်သွားမှာ ကိုပဲ'

"မေမေ ... သမီး ဆင်ခြင်ဉာဏ်မဲ့တဲ့ မိန်းကလေးမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒေါက်တာညို့ညို့ညို့ ဖြစ်နေပါပြီ"

"အချစ်နဲ့ တွေ့ရင် ဒေါက်တာညိုညိုမကလို့ ပါရဂူညိုညိုညိုဖြစ်လည်း ဆင်ခြင်ဉာဏ်မဲ့သွားတတ်တယ် သမီး"

ညို ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်နေလိုက်၏။ မေမေက ...

"ဟိုစာရေးဆရာဆိုတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ အဆက်ဖြတ်ခိုင်းခဲ့ပေမယ့် သမီးတို့ မပြတ်ကြသေးတာ မေမေ သိတယ်။ မိဘစိတ်ချမ်းသာအောင်ထားမယ့်သမီးလို့ သမီးကိုယုံလို့ ဘာမှ ထပ်မပြောတော့တာ။ အခု အရေးကြီးတာပြောမယ် သမီး။ သမီးဖေဖေရဲ့ မိတ်ဆွေ ဦးစိုးနိုင်ကို သိတယ်မို့လား"

အသာ ခေါင်းညိတ်၏။

"တလောတုန်းက ဖေဖေနဲ့ မေမေ့ကို ဦးစိုးနိုင်က သူ့အိမ်မှာ ထမင်းဖိတ်ကျွေးရင်း စကားလှမ်းလာတယ်"

တစ်စုံတရာကို ရိပ်စားပူပန်လာမိသည် ။

"သူ့သားက Specialist Assistant (အထူးကု လက်ထောက်ဆရာဝန်) လေ၊ ဒေါက်တာထွဋ်မြတ်နိုင်တဲ့ ။ မိတ်ဆက်ပေးပြီး စကားစလာတာနဲ့ မေမေ တို့ လည်း သမီးဓာတ်ပုံပါပြပြီး တစ်ခါတည်း ခေါင်းညိတ်ခဲ့တယ်"

"မေမေ ..."

ညို ထရပ်ကာ ကြိုးအော်ပစ်လိုက်မိ၏။

"သမီး သဘောဆန္ဒမပါဘဲ ဘာလို့ ..."

ညိုစကား မဆုံးလိုက်။

"ပြန်ထိုင်စမ်း သမီး"

ညို့ မျက်နှာကို လွှဲသည်။ ။

"သမီးလေး"

ဖေဖေခေါ်သံ။

ညို့ ရင်တွေ ဗလောင်ဆူနေ၏။ ဖေဖေအသံကြားသဖြင့် အသက်ကို
မောပန်းစွာရှူရင်း ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။ ။

"ဖေဖေရော သမီးမေမေပါ ခေါင်းညိတ်လက်ခံခဲ့ပြီးပြီ။ ဒေါက်တာ
ထွဋ်မြတ်နိုင်ကို ဖေဖေတို့ သဘောကျတယ်။ ပညာ၊ ဥစ္စာ၊ မျိုးရိုး၊ ရုပ်ရ
ည်၊ အရည်အချင်း၊ ဘာတစ်ခုမှ အပြစ်ပြောစရာမရှိဘူးသမီး။ သမီးလေး
နဲ့ လိုက်ဖက် တင့်တယ်မယ့် အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်းအဖြစ် ဒေါက်တာ
ထွဋ်မြတ်နိုင်ကလွဲလို့ အခြားတစ်ယောက်ကို ဖေဖေမမြင်ဘူး။ သမီး
ငြင်းဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့ တော့"

"ဟုတ်တယ် သမီး၊ သမီးရဲ့ စာရေးဆရာနဲ့ ဒေါက်တာထွဋ်မြတ်နိုင်
ကို ယှဉ်ကြည့်စမ်း။ ဘယ်ဘက်ကယှဉ်ယှဉ် ဘယ်နေရာမှ မမီဘူး။ မိဘ
က သားသမီး ကောင်းစားဖို့ စီစဉ်တာကို ထော်လော်ကန့်လန့်မလုပ်နဲ့
သမီး"

"သမီး ... သမီး ..."

"တစ်ခွန်းမှ ထပ်မဟနဲ့ ညို့၊ သမီး ဘယ်လိုပြောပြော မေမေတို့ က
ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်နိုင်ဘူး"

"မေမေ ... သမီးကို ဘာလို့ "

ညို့ အသံတွေ တုန်ယင်လှိုက်ခတ်လာ၏။ စကားကိုပင် ဆုံးသည် အ
ထိ မပြောနိုင်တော့။

"သမီးမှာ ချစ်သူရှိတာ ဖေဖေတို့ သိတယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးချစ်သူက ဖေဖေတို့လိုချင်တဲ့ စံတွေနဲ့ တစ်ချက်ကလေးမှ အကြိုးမဝင်ဘူး။ ဒီတော့ ဖေဖေတို့ စီမံတာကို လက်ခံပါသမီး"

"သမီးကို ရုပ်ရှင်တွေထဲကလို နှလုံးရောဂါအကြောင်းပြပြီး အဓမ္မ အကြပ်မကိုင်ပါနဲ့ လား ဖေဖေရယ်။ သမီး တောင်းပန်ပါတယ်"

"အကြပ်ကိုင်တာ မဟုတ်ဘူး သမီး။ သမီးနောင်ရေး စိတ်အေးဖို့ ဖေ ဖေ တို့ စီစဉ်ရတာ။ ဖေဖေမှာ သားသမီးနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်။ သားဖြစ် သူကတော့ အားမဖြစ်ဘဲ ကျားဖြစ်သွားတယ်။ သမီးကိုတော့ မိဘကိုစိတ်ချမ်းသာအောင် ထားမယ့် ထီးလိုသမီးအဖြစ် ဖေဖေတို့ မျှော်လင့်တယ်။ အကြပ်ကိုင်တာတော့ မဟုတ်ဘူး သမီး။ ဖေဖေကျန်းမာရေးအခြေအနေကို သမီးလည်း သိပါတယ်"

ညို့သည် မျက်နှာကိုလက်ဖြင့်အုပ်လျက် ဝမ်းပမ်းတနည်းငိုချလိုက်မိသည် ။

*

ညို့စကားအဆုံး သူ "ဟူး" ခနဲ သက်ပြင်းမောချမိသွား၏။

"ညို့ မောင်နဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး။ မနေ့ညက တစ်ညလုံး ညို့ ငိုနေခဲ့ရတာ"

"မောင်လည်း ညို့ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး ညို့၊ တစ်ချိန်က မောင်ပြောဖူး ပါတယ်။ မိဘသဘောမတူလို့ ခွဲခွာစမ်းဆိုရုံနဲ့ ကွဲကွာလမ်းကို မောင် ရွေးမှာ မဟုတ်ဘူး "

"မောင် ဘာဆက်လုပ်မလဲဟင်"

"မောင်ပြောဖူးတဲ့ စကားကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ ညို့၊ မောင်ရည်မှန်းထားတဲ့ ကာလထက်စောပြီး ညို့မိ

ဘတွေနဲ့ မောင် မျက်နှာ ချင်းဆိုင် စကားပြောဆိုဖို့ လိုပြီ"

မျှော်လင့်ရိပ်သန်းသော မျက်ဝန်းများ ဖြင့် ညို့ညို့ညို့ သူ့အား မော့ကြည့် သည်။

"မနက်ဖြန် ညို့မိဘတွေဆီ မောင်သွားတွေ့မယ်။ မောင့်သဘောကို နားလည်အောင်ရှင်းပြပြီး လက်ထပ်ခွင့်တောင်းမယ်"

"ညို့တော့ ထိတ်လန့်နေပြီ မောင်ရယ်။ ဘာလုပ်ရမယ် မသိတော့ ဘူး။ ညို့မိဘတွေအကြောင်း ညို့သိနေတယ်"

"ညို့ကိုပိုင်ဆိုင်ရဖို့ မောင် ဘယ်လိုကြိုးစားဆောက်တည်ခဲ့သလဲဆိုတာ၊ ညို့မိဘတွေ လက်ခံနားလည်အောင်ရှင်းပြမယ်။ သူတို့ လက်ခံကြမှာ ပါ။ ညို့ အရမ်းစိတ်ညစ်မနေနဲ့ ဦး။ မနက်ဖြန်မနက်ကိုးနာရီတိတိ ညို့အိမ် မောင်လာခဲ့မယ်၊ ညို့ပါ အိမ်မှာ စောင့်နေပေါ့"

"မေမေတို့ က မောင်ရှင်းပြတာကို လက်မခံရင်ကော"

"ဘယ်လိုမှ ညှိနှိုင်းမရရင်တော့ တစ်နည်းပဲ ရှိတော့တယ် ညို့၊ ညို့နဲ့ မောင် တရားရုံးသွားပြီး လက်ထပ်လိုက်ကြတာပေါ့။ လက်ထပ်စာချုပ်မှာ အသိသက်သေနဲ့ တကွ နှစ်ဦးသဘောတူလက်မှတ်ထိုးပြီးရင်တော့ သူတို့ ခွဲလို့ မရတော့ပါဘူး"

ညို့ညို့ညို့၏ မျက်နှာလေး နွမ်းလျညို့ဆိုင်းသွား၏။

"မောင်တို့ အတွက် မနက်ဖြန်ဟာ ပြောင်းလဲမှုတွေ ကြုံကြရမယ့် အဆုံးအဖြတ်နေ့တစ်နေ့ပဲ ညို့"

သူ လေးနက်စွာ ပြောလိုက်သည်။

"မြန်မာနိုင်ငံမှာ တော့ ဒီမိုကရေစီ ရသွားပြီ။ အရပ်သားအစိုးရအသစ်နဲ့ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ်ကို တည်ထောင်နေပြီ။ မင်းနဲ့ ညို့ညို့ညို့ရဲ့ နှလုံးသား နိုင်ငံတော်ကတော့ အာဏာရှင်လက်အောက်ကနေ မလွတ်မြောက်နိုင်သေးပါလား။"

ဟု မျိုးဇော် ပြော၏။

သူ ... သက်ပြင်းမော့ရှည်တစ်ချက်ချစ်ရင်း ...

"မနက်ဖြန်ကတော့ ငါတို့ ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့ နှလုံးသားနိုင်ငံတော် ဒီမိုကရေစီ ရရှိရေးအတွက်၊ အာဏာရှင်တွေရှေ့မှောက်မှာ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ရမယ့်၊ သမိုင်းဝင် နေ့ပဲဖြစ်လိမ့်မယ်။"

"အကြမ်းဖက်ဖြိုခွင်းမှု ကြုံရလိမ့်ဦးမယ်ထင်တယ် သူငယ်ချင်း။"

"လွတ်လပ်ရေးကို ကောင်းကောင်း မွန်မွန်တောင်းလို့ ပေးရင်ပေး၊ မပေး ရင်တော့ ရအောင်လုယူရမှာ ပေါ့။"

"ချစ်သူနဲ့ ရော ... ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီးပြီလား။"

"မနက်က ကြိုတင်ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးပြီ။"

"ဒါဖြင့် မနက်ဖြန်ဆန္ဒထုတ်ဖော်ပွဲအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်အားမွှေးထား တော့၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ နားလည်မှုရပြီး အဆင်ပြေပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်ကွာ။"

မျိုးဇော်က သူပုခုံးကို ဆုပ်ညှစ်အားပေး၏။

မနက်ဖြန်အတွက် ကြိုတွေးမောလျာသည် ။

*

ညို့ညို့ညို့သည် ညစာစားပြီးသည် နှင့် အခန်းအောင်းကာ အိပ်ရာ

ထဲ လဲ့နေမိ၏။

ပူမောဖွယ် အတွေးများ စွာတို့ သည် ညို့ညို့ညို့၏ ရင်ကို အုပ်စိုးပိုင်စား ထားသည် ။ မနက်ဖြန် ကြုံရနိုင်မည့် အခြေအနေတို့ ကို မူကွဲအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုတင် တွေးကြည့်ဖြစ်သည် ။

"ဟူး ..."

သက်ပြင်းချလိုက်၊ ဘယ်ညာလူးလွန်လိုက်၊ ထထိုင်လိုက်၊ ပြန်လဲ့လိုက်ဖြင့် ညို့ညို့ညို့တစ်ယောက် မောဟများ နေရသည် ။

"မောင်"

မောင်နှင့် မခွဲနိုင်။

ညို့ ... မောင်နှင့် မခွဲနိုင်။

မေမေနှင့် ဖေဖေ မောင့်ဆွေးနွေးမှုကို ကြည်ဖြူစွာသဘောတူလက်ခံလိုက် ကြလျှင် မည်မျှကောင်းမည်နည်း။ ဒါဆို ... မည်သူမှ စိတ်ဆင်းရဲစရာအကြောင်း မရှိ။ မေမေတို့ ဘာလို့ များ တစ်သွေးတစ်သံတစ်မိန့် အာဏာအတ္တကို ကိုင်ဆုပ်ထား ကြရသလဲ။

မနက်ဖြန် မောင့်တောင်းဆိုဆွေးနွေးမှု မအောင်မြင်ခဲ့လျှင် ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်လာမည်လဲ။

မောင်က တရားရုံးမှာ လက်မှတ်ထိုး၍ လက်ထပ်ကြမည်တဲ့ ။

ဒါဆို ... ညို့နဲ့ မောင် ပေါင်းကြရတော့မည်ပေါ့။

အို ... ဖေဖေ။

ဖေဖေမျက်နှာကို ပြေးမြင်မိ၏။ ကိုကို အိမ်ကဆင်းသွားစဉ်ရက်များမှာ လူမမာတစ်ပိုင်းဖြစ်ခဲ့သော ဖေဖေကျန်းမာရေး။

"အား ..." ခနဲ ကြိုးအော်ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်ချင်၏။

ညိုညိုညို စိတ်တွေ ပို၍ မွန်းကြပ်ရှုပ်ထွေးလာသည် ။

"ညို့ ရင်မောတယ် မောင်ရယ်"

ဘာသာတမ်းမောညည်းညူမိရင်း၊ လှဲနေရာက ထထိုင်ကာ၊ လက်ဝဲဘက် စားပွဲထက်ရှိ စားပွဲတင်နာရီလေးကို လှမ်းကြည့်၏။

ည (၈:၀၀) နာရီ ခွဲပြီးစပင် ရှိသေးသည် ။ အချိန်တွေ လေးဖင့်လွန်းပေစွ။ ဘာလုပ်ရမည်မသိ။ အချိန်တွေမြန်မြန်ကုန်ဆုံးချင်သည် ။ ညကို ဖြတ်သန်း ရသည် မှာ ပင်ပန်းလှချေပြီ။ အရုဏ်ကို မျှော်မိသည် ။ အလင်းကို တမိသည် ။

"မောင်"

မောင့်ဆီ ဖုန်းဆက်ရင်ကောင်းမလားဟု ညို့ညို့ညို့တွေးသည် ။ မောင့် အားပေးစကားတွေဖြင့် ယိမ်းယိုင်နေသောစိတ်အစဉ်ကို တည်ငြိမ်လိုက်ချင်သည် ။

စားပွဲပေါ်ရှိ ဖုန်းကို လှမ်းယူလိုက်၏။ Call List ထဲက မောင့်အမည်ကို ရှာပြီးနောက် မောင့်ထံ ဖုန်းခေါ်ရန် ဖိနှိပ်ဖို့ ပြင်လိုက်စဉ်မှာ ပင် ...

*

မျက်နှာကျက်ဆီ ငေးနေမိ၏။

အတွေးများ စွာသည် အိပ်စက်ခြင်းအား ဟန့်တားနှောင့်ယှက်ထားသဖြင့် ကုတင်ပေါ်ဝယ် ဘယ်ညာလူးလွန့် မပျော်။

စိတ်သည် ပစ္စုပ္ပန် မတည်။

မနက်ဖြန် ... မနက်ဖြန်အတွက် သူ့စိတ်တွေ လှုပ်ရှားထွေပြားနေ၏။

ညို့မိဘတွေဆီ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမည့် ကိစ္စသည် သူ့အဖို့ ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ရေးသလောက် မလွယ်ကူမှန်း ယခုမှ ပို၍ သိလာသည်။ ။

‘ဒီအချိန်ဆို ညို့ရော ဘယ်လိုခံစားနေရမလဲ။ ညို့ အိပ်လို့ မှ ပျော်ပါ့မလား။ အင်း ... ညို့ကိုတော့ အိပ်လိုက်စေချင်သည် ။ ပူမောဖွယ် အတွေးများ ဖြင့် ဖြတ်သန်းရသော ညရှည်ခရီးသည် အဖြစ် ချစ်သူကို မပင်ပန်းစေလို။’

သူ သက်ပြင်းမောတစ်ချက်ချရင်း ထထိုင်လိုက်သည် ။ သည် သက်ပြင်း တွေလည်း ရေတွက်၍ မရနိုင်တော့ပြီ။

ထိုင်ရာမှ ထကာ မီးခလုတ်ကိုဖွင့်သည်။ ။

နာရီကို ကြည့်တော့ ည (၁၁:၄၈)။ သန်းခေါင်ကို ချဉ်း လာပြီပဲ။

ရင်ပူ၏။ ရေငတ်သလိုလို ဖြစ်၏။ ရေသောက်ရန် ရေခဲသေတ္တာဆီ လျှောက်သွားကာ အထဲက ရေခဲရေဗူးကိုလှမ်းယူပြီး အဖုံးကိုဖွင့်ရန်ပြင်စဉ်မှာ

စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ဖုန်းဆီမှ ဖုန်းမြည်သံ ကြားလိုက်ရသည်။ ။

"ဘယ်သူပါလိမ့်၊ ညို့များ အိပ်မရလို့ ဆက်တာလား"

ဟု လျှပ်တပြက်တွေးရင်း မသောက်ဖြစ်သေးဘဲ လက်မှာ ကိုင်ထားဆဲ ရှိသည့် ရေခဲရေဗူးကို ရေခဲသေတ္တာထဲ ပြန်ထားကာ ဖုန်းရှိရာ ပြန်လှည့်လာခဲ့၏။

"ညို့ ခေါ်နေတာပါလား၊ သူလည်း ငါ့လိုပဲ အိပ်မရဘူးနဲ့ တူတယ်"

တီးတိုးရေရွတ်ရင်း ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။ ။

"ဟယ်လို ... ညို့"

"မောင် ... မောင်"

ရှိုက်သံစွက်သည့် ခေါ်သံကြောင့် ပူပန်စွာဖြင့် ...

"ညို့ ... ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘာလို့ ငိုနေတာလဲ၊ မောင့်ကိုပြောလေ ညို့၊
မောင်ရှိတယ်၊ ညို့ ဘာဖြစ်တာလဲ"

"မောင် ... ဖေဖေ၊ ဖေဖေ မရှိတော့ဘူး။ ညို့ဖေဖေ ... မရှိတော့ဘူး"

"ဘယ်လို ညို့ ..."

"ဖေဖေဆုံးပြီ မောင်၊ ည(ဇ)နာရီ မထိုးခင်က ဖေဖေဆုံးသွားပြီ"

"ဟာ ..."

အံ့Now ကြီး ရေရွတ်လိုက်မိသည် ။

"ဖေဖေကို ကိုကိုသတ်လိုက်တာ၊ ကိုကိုကြောင့် ဖေဖေသေသွားရ
တာ"

ပြောရင်း ဝမ်းပမ်းတနည်း ငို၏။

"ဖြစ်ရလေညို့ရယ်၊ မောင်စိတ်မကောင်းလိုက်တာ၊ ညို့ ... တရားနဲ့
ဖြေပါ ညို့ရယ်"

"မောင် ..."

"မောင် ရှိတယ်နော် ညို့၊ ဟူး ... မောင် ညို့အနား ရှိနေပြီး နှစ်သိမ့်ချ
င်လိုက်တာ"

"ကိုကို အရမ်းဆိုးတယ်၊ သူ့ကြောင့် ဖေဖေ ဆုံးသွားရတာ မောင်၊
မောင် သိရဲ့ လား၊ ဖေဖေဆုံးတာ ကိုကိုကြောင့် "

"ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တာလဲ ညို့ရယ်"

ငိုတစ်လှည့် ရှိုက်တစ်ခါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည် တို့ ကို ညို့ညို့ညို့
ပြန်ပြော ၏။

*

"သမီး ... သမီး ... လာပါဦး"

မောင့်ဆီ ဖုန်းခေါ်ရန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာ မေမေ၏ ကျယ်လောင်သော
အော်ခေါ်သံကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြင့် ဖုန်းကိုချပြီး ဧည့်ခန်းရှိရာသို့
ညို့ညို့ညို့ ပြေးထွက်သည် ။

"သမီး ... နင့်ဖေဖေ"

မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် ညို့ညို့ညို့ သွေးခုန်နှုန်း ဆောင့်
တက် သွား၏။

"ဖေဖေ ..."

ကြိုးဖုန်းက စကားပြောခွက်သည် တန်းလန်း။

ဖေဖေသည် ဖုန်းထားရှိရာ စင်၏ အောက်ခြေတွင် ခွေခွေလဲပြိုနေ
လျက်။

မေမေက လဲကျနေသော ဖေဖေနံဘေးမှာ ခူးထောက်ထိုင်လျက် ဖေ
ဖေလက်ကို ဆွဲလှုပ်ကာ စိုးရိမ်တကြီးခေါ်နေသည် ။

"ကိုသက်ထွန်းညို့၊ သတိထားပါဦး"

"ဖေဖေ ..."

ဖေဖေနံဘေးပြေးထိုင်ကာ ဖေဖေကိုတကြော်ကြော်ခေါ်လျက်
လှုပ်နှိုး သည် ။

"ဖေဖေ ... ဖေဖေ"

ညို့ သတိဝင် လာပြီး ဖေဖေလက်ကောက်ဝတ်ကို စမ်းသည်။ ။

"ဟင့်အင်း ... ဖေဖေ"

မဖြစ်နိုင်ဘူး ... ရင်ဘတ်ကိုဖိကာ နှလုံးခုန်မခုန် စမ်းသည်။ ။

ညို့သည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာဖြင့် ဖေဖေခန္ဓာကိုယ်အား လှုပ်ခါသည်။ ။

"ဖေဖေရေ ..."

ညို့ ကယောင်ချောက်ချား ခေါင်းကိုခါယမ်းနေမိသည်။ ။

"ကိုသက်ထွန်းညို့ ... ကိုသက်ထွန်းညို့"

မေမေ့ကို ညို့ မော့ကြည့်ရင်း စိတ်ကိုတင်းထိန်းကာ အားအင်စုစည်းလျက် ...

"ဖေဖေ ... ဆုံးပြီ ... မေမေ"

*

"ညို့ အခန်းထဲလှဲနေချိန်မှာ ၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေလည်း မအိပ်ကြသေးဘူး။ ဖေဖေတို့ ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်စကားပြောနေကြတုန်း ဖုန်းဝင်လာတယ်"

စကားမဆက်နိုင်သေးဘဲ ရှိုက်၏။

သူ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေမိသည်။ ။

"ကိုကိုသူငယ်ချင်း လှမ်းဆက်တာ၊ ကိုကိုကို မူးယစ်ဆေးဝါး ဖြန့်ဖြူးရောင်းချမှု၊ ကိုယ်တိုင်သုံးစွဲထားမှုတွေနဲ့ တာချီလိတ်မှာ မူးယစ်တပ်ဖွဲ့

က ဖမ်းမိသွား တယ်တဲ့ "

"ဟာ ..."

အံ့အားသင့်လွန်း၍ အာမေဍိတ်ပြုမိရုံမှ တပါး စကားမဆိုနိုင်။

"ဖုန်းလာတော့ ဖေဖေက ကိုင်လိုက်တာ၊ ကိုကိုသတင်းကြားကြားချင်း၊ ဖေဖေ သွေးတိုးရော၊ နှလုံးရောဂါပါ ဆောင့်တက်ပြီး ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်သွား တာပဲ၊ ကိုကို သိပ်ရက်စက်တယ်"

ညို့ညို့ညို့ ငိုချ၏။

ချစ်သူ၏ သောကအပူကို မျှယူနှစ်သိမ့်ရုံမှ တပါး၊ သူ ဘာများ တတ်နိုင် ပါဦးမည်နည်း။

*

(၇)

ဦးသက်ထွန်းညို့၏ နာရေးသို့ သူရောက်သွားဖြစ်သည် ။

အသုဘ၊ ချသည် မှ ရက်လည်ပြီးသည် အထိ ညို့၏ အနီးဆုံးတွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးအဖြစ် ရှိနေပေးခဲ့ကာ တတ်စွမ်းသမျှ အားပေးကူညီ ဖြစ်၏။

မုန်တိုင်းထန်ခဲ့သော ချစ်သူ၏ မိသားစုကို စာနာဖေးမ ဖြစ်၏။

*

"အဖေက၊ ဆုံး၊ အစ်ကိုက အမှုရင်ဆိုင်နေချိန်ဆိုတော့၊ မင်းနဲ့ ညို့ ညို့ညို့ကိစ္စက တန့်နေရတာပေါ့"

"ဒါပေါ့မျိုးဇော်ရယ်၊ ငါတို့ ကိစ္စက အလိုလိုတန့်သွားရတာပေါ့။ ဒီအ

ချိန်မှာ သူလည်း ဒီကိစ္စခေါင်းထဲမရှိသလို၊ ငါကလည်း ဒီအကြောင်း ပြောနေဆိုနေရမယ့် အချိန်မှ မဟုတ်ဘဲ။ ညို့ စိတ်ဆင်းရဲအားငယ်နေချိန်မှာ ငါက မိတ်ဆွေတစ်ဦး အဖြစ်နဲ့ ရှိနေပေးရမယ့်အချိန်၊ ဝမ်းနည်းလို့ ငိုချလိုက်မှ သက်သာမယ်ဆိုရင် ခိုလှုံရာ ရင်ခွင်တစ်ခုအဖြစ် အဆင်သင့် ရှိနေပေးရမယ့်အချိန်"

"ညို့ညို့ညို့ သနားပါတယ်ကွာ၊ သောကတွေတသီတတန်းနဲ့ ပင်ပန်းနေမှာပဲ"

"စိတ်ရောလူပါ ပင်ပန်းနေရှာမှာပေါ့။ ရက်လည်ပြီးကတည်းက လူချင်း တော့ မတွေ့ဖြစ်သေးဘူး။ ဖုန်းဆက်ပြီးပဲ နှစ်သိမ့်အားပေးနေရတယ်"

"ဂရုစိုက်လိုက်ပါကွာ၊ ဒီအချိန်မှာ သူ့အတွက် မင်းရဲ့ အားပေးနှစ်သိမ့်မှု က အထောက်အကူဖြစ်စေမှာပါ။ ဒါနဲ့ ရဲရင့်ညိုအမှုကရော"

"မူးယစ်အမှုလေကွာ၊ ကိုယ်တိုင်သုံးစွဲမှုတစ်ခုတည်းနဲ့ တင် ထောင်ဒဏ်"

သုံးနှစ်ကနေ ငါးနှစ်အထိ ကျနိုင်တယ်။ ရဲရင့်ညိုက ကိုယ်တိုင်သုံးစွဲမှုအပြင် ဖြန့်ဖြူးရောင်းချမှုပါ ပါနေတာဆိုတော့ ငါ့အထင် ဆယ်နှစ်ကနေ ဆယ့်ငါးနှစ် လောက် အပြစ်ဒဏ်ခံရနိုင်တယ်"

"ငါက ဥပဒေနဲ့ ဘွဲ့ရထားတဲ့ သူဆိုတာ မင်း မေ့နေပြီလား။ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများ ဆိုင်ရာ ဥပဒေအရ၊ ပုဒ်မ (၃၁) ခု ရှိတယ်။ ဒီဥပဒေကို ရှေ့နေတွေက မူးယစ်ဥပဒေ၊ မူးစိတ်ဥပဒေလို့ ခေါ်တယ်။ မင်းပြောပုံအရဆို ရဲရင့်ညိုက ကိုယ်တိုင်သုံးစွဲမှု ပုဒ်မ (၁၅)ရော၊ ဖြန့်ဖြူးရောင်းချမှု ပုဒ်မ(၂၀)ပါ ငြိနေပြီ။ မူးယစ်ဆေးဝါး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူး ရောင်းချ၊ ပြည်ပကို တင်ပို့၊ ပြည်တွင်းကို တင်သွင်းရ

င် ပုဒ်မ(၂၀)နဲ့ ငြိတာပေါ့ကွာ၊ ပုဒ်မ(၂၀)က ထောင်ဒဏ်(၁၅)နှစ်ကနေ အကန့်အသတ်မရှိကျနိုင်တယ်၊ သေဒဏ် အထိလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်"

မျိုးဇော်စကားကြောင့် ရင်လေးမောပန်းရ၏။

တစ်ခါက ညတစ်ည၌ ညို့ညို့ညို့နှင့် ပတ်သက်၍ ရဲရင့်ညို့ သူ့အား လာရောက်တားမြစ်ရန်ပြုခဲ့သည် ကို ပြန်အမှတ်ရ၏။

ထိုစဉ်ကတည်းက ... ရဲရင့်ညို့သည် မူးယစ်ဆေးတစ်မျိုးမျိုး သုံးစွဲနေသူ ဖြစ်ကြောင်း သူ သတိပြုမိခဲ့သည် ပဲ။

ထိုစဉ်က ညို့အားအသိမပေးဖြစ်ခဲ့ဘဲ ဘာသာရင်မှာ သိမ်းထားခဲ့မိသည် ပင် အပြစ်ကင်းပါရဲ့ လား။

မလွန်ကဲမီက တားမြစ်နိုင်ခဲ့လျှင် သည် အခြေအနေဆိုးများ မဖြစ်လောက် ဟု နောင်တအတွေးဝင်မိသည် ။

*

ဦးသက်ထွန်းညို့ ဆုံးပြီး တစ်လအကျော်တွင် ရဲရင့်ညို့၏ အမှုကို စီရင်ချက်ချ၏။

သူနှင့် မျိုးဇော် ခန့်မှန်းခဲ့သလိုပင် ရဲရင့်ညို့သည် ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်တိတိ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရ၏။

*

ရက်လတွေ တရီရီ ကျော်လွန်ခဲ့သည် ။

လောကလူ့ရွာထဲက ဖေဖေထွက်ခွာသွားသည် ပင် ငါးလကျော် ခြောက်လ နီးခဲ့ပြီ။ သေသောသူ ကြာရင်မေ့ဟူသော စကားအတိုင်း၊ ကြာတော့လည်း လွမ်းရုံတမ်းရုံကလွဲ၍ သည်းသည်းထန် မငိုဖြစ်တော့။

ညို့တို့ မိသားစုတွင် ညို့နှင့် မိခင်ဖြစ်သူသာ ကျန်ရစ်တော့သည် ။
ယခင်က ပျော်စရာမိသားစုလေးသည် ယခုတော့ ခြောက်ကပ်ကပ်နိုင်လှ
၏။

တစ်ဦးက သေကွဲ၊ တစ်ဦးက ရှင်ကွဲ။

လောကဓံဟူသည် သည် လိုပါလားဟု ညို့ညို့ညို့ နှလုံးသွင်းတတ်
ခဲ့သည် ။

တစ်အိမ်လုံးမှာ ပြေးကြည့်မှ သည် အမေနှင့် သည် သမီးသာ ရှိတော့
သည် မို့ မိသားစု၏ ကိစ္စအရပ်ရပ်သည် ညို့ညို့ညို့၏ တာဝန်။ ဖေဖေအ
ပူ၊ ကိုကိုအပူ၊ အပူတွေစုပုံခဲ့ရသဖြင့် မေမေသည် လည်း အတော်နွမ်းယို
င်ခဲ့ပြီ။

ညို့ အားတင်းခဲ့ရသည် ။

ညို့က ဝန်ထမ်းမို့ ဖေဖေရှိစဉ်က လုပ်ခဲ့သော ပွဲရုံကို ဆက်မလုပ်နိုင်
တော့သဖြင့် အပြတ်ရောင်းပစ်လိုက်ရသည် ။

မိသားစုအရေးကြောင့် မောင့်ကိုလည်း ဦးစားမပေးနိုင်။ မောင်နှင့်
အရေးကိုလည်း မတွေးတောနိုင်။

မောင့်ကိုတော့ ညို့ကျေးဇူးတင်သည် ။ ချစ်သူကောင်းတစ်ယောက်
အပြင်၊ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်လိုပါ ညို့အနား ရှိနေပေးခဲ့သည် ။
မိသားစုအရေး ကြောင့် ချစ်သူတို့ ဝတ္တရားတွေ ကာလများ စွာ ပျက်ကွ
က်နေခဲ့သည့် တိုင် ညို့ကို မောင် မငြိုငြင်။

ညို့ အခြေအနေကို သိနားလည်စွာဖြင့် နှလုံးသားအရေးကို
နှုတ်ဟခြင်း မပြု။

ညို့စိတ်တွေ ပြန်လည်ထူထောင်လာသည့် တစ်ရက်မှာ တော့ မောင်

မပြောရက်၍ မပြောသေးသော ညို့နှင့် မောင်၏ အနာဂတ်စီမံကိန်းကို ညို့ဘက်က စပြီး မောင့်အားဖွင့်ဆို တိုင်ပင်မည်ဟု ညို့ တွေးသည်။ ။

*

"မောင် ..."

သည် တစ်ခါ ဖုန်းထဲကကြားရသော ချစ်သူအသံလေးမှာ ချိုလွင်ပေါ့ပါး နေသည် ဟု ခံစားရ၏။

"ဟင် ... ညို့"

"ချစ်တယ် မောင်"

"ဟင် ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ညို့"

သူ အံ့ Now ကြီး မေးဖြစ်သွားသည်။ ။

"မောင့်ကို ချစ်စကားတွေ မပြောရတာ ကြာလို့ "

ဟု ချစ်စဖွယ်လေသံလေးဖြင့် ညို့ညိုညိုပြော၏။

ချစ်အဖြေစကားကို ကြားရစဉ်ကာလကကဲ့သို့ သူ့ရင်ခုန်သံတွေ မြန်လာ ရသည်။ ။

"ချစ်လိုက်တာ ညို့ရယ်" ဟု သူ လှိုက်မောစွာ ဆိုမိ၏။

"မောင့်ကို အရေးကြီးတာ ပြောမလို့ "

"အင်း ... ပြောလေ ညို့၊ မောင် နားထောင်နေတယ်"

"မကြာခင် ဝါကျွတ်တော့မယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ညို့နဲ့ မောင် ကိစ္စ၊ ဒီည အိမ်ရောက်တာနဲ့ မေမေ့ကို ခွင့်တောင်းမယ်လို့ ညို့တွေးထားတာ"

"တကယ် ..."

"အင်းပေါ့"

"ညို့မေမေက လက်ခံပါ့မလား"

"ဖေဖေလည်း မရှိတော့ဘူး။ မေမေလည်း တစ်သွေးတစ်သံတစ်မိန့် အာဏာရှင်စနစ်ကို စွန့်လိုက်ပြီ ထင်ပါတယ်။ အခု မေမေက တရားဓမ္မနဲ့ ပျော်မွေ့နေပြီပဲ။ ဒီအမေနဲ့ ဒီသမီး နှစ်ယောက်တည်းကျန်တဲ့ အချိန်မှာ ၊ အမေ စိတ်ဆင်းရဲရမယ့်ကိစ္စ သမီးမလုပ်သလို၊ သမီးစိတ်ဆင်းရဲအောင်လည်း အမေက မလုပ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ ဖေဖေကိစ္စဖြစ်တုန်းက မောင့်ကိုလည်း မေမေ မြင်ဖူးတွေ့ဖူး ပတ်သက်ဖူးခဲ့ပြီပဲ။ ဒီတစ်ခါတော့ မငြင်းလောက်တော့ပါဘူး မောင်ရဲ့ "

သူရင်ထဲ ကြည်နူးမှုလှိုင်းကလေး ဖြတ်ပြေးသွား၏။

"မောင် ... ညို့ကို ချစ်လားဟင်"

ဟု ခွဲနဲ့နဲ့အသံလေးပြုလျက် ညို့ညို့ညို့ မေး၏။

"ချစ်တာပေါ့ ညို့ရယ်၊ မောင် ညို့ကိုသိပ်ချစ်တာပေါ့"

"ဒါဖြင့် ကျွန်မကိုချစ်ရင် အမေ့ဆီလာတောင်းဖို့ ပြင်ပေတော့"

"အဆင်သင့်ပါပဲ ညို့ရယ်၊ မောင်နဲ့ ညို့ရဲ့ အနာဂတ်တိုင်းပြည်အတွက် ကာလများ စွာ မောင်ပြင်ဆင်ခဲ့လို့ အခုဆို အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ"

"မောင်ရယ်"

ရင်ထဲ တသိမ့်သိမ့်။

ညို့လည်း သူ့နည်းတူ ခံစားနေရမည် ထင်သည် ။

(၈)

"အိမ်နားရောက်ရင် ဖုန်းဆက်လိုက် မောင်၊ ညို့ ထွက်လာခဲ့မယ်" ဟု ညို့ညို့ညို့ မှာ ထားသဖြင့် ချစ်သူအိမ်ရှိရာ လမ်းထိပ်သို့ရောက်တော့ ကားရပ်ကာ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။ ။

"လမ်းထိပ်က ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနားမှာ စောင့်နေနော်။ ညို့ အခုထွက်လာခဲ့မယ်"

ဖုန်းချပြီးသည် နှင့် ကားကို လမ်းဘေးချကာ စေတီပရဝဏ်နံဘေးရှိ ညောင်ညိုရိပ်အောက် ပါကင်ထိုးသည်။ ။ ပြီးတော့ ညောင်ညိုရိပ်အောက်ရှိ ခုံတန်းလျားလေးမှာ ထိုင်ကာ ချစ်သူအလာလမ်းဘက် မျှော်စောင့် ဖြစ်၏။

သူ့ရင်တွေ တလုပ်လုပ်ခုန်နေသည်။ ။ ညို့မိခင်ထံ သည် တစ်ကြိမ် လာရောက်တွေ့ဆုံဖြစ်ခြင်းသည် စိတ်လှုပ်ရှားကြည်နူးစရာကောင်းသော တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမှုဖြစ်မည်ထင်သည်။ ။

"... .."

ဖုန်းမြည်လာသဖြင့် အိတ်ထဲကထုတ်ကြည့်တော့ မျိုးဇော်ထံမှ ဖြစ်နေ၏။

"အေး ... မျိုးဇော်"

"အေး ... အဆင်ပြေလားကွ"

"မတွေ့ရသေးဘူး။ အခု ညို့ကို စောင့်နေတာ"

"ဟုတ်လား။ ငါ့ကောင် စိတ်လှုပ်ရှားနေပြီပေါ့။ အဘွားကြီး

ကြွေသွား အောင် တော်ကီတွေပစ်ထည့်လိုက်ကွာ။ ဟဲဟဲ"

"စကားလုံးတွေ ပြင်ဆင်ထားပါတယ်ကွ"

"မင်းရေးနေကျအတိုင်း အနုအရွယ်တွေတော့ သိပ်မလုပ်နဲ့ ဦး၊
တော်ကြာ သမီးနဲ့ မညားဘဲ အမေနဲ့ ညားနေဦးမယ်"

"ခွေးကောင်"

မျိုးဇော် တဟားဟားရယ်၏။

"နောက်တာပါကွာ၊ ကြိုးစားထား ငါ့ကောင်။ တစ်ခါတည်း မြန်းမ
ယ့် ရက်၊ လက်ထပ်ပွဲရက်ပါ ရက်ညှိလာခဲ့။ မင်း မင်္ဂလာဆောင်မှာ ငါ သ
တို့ သား အရံလုပ်ပေးမယ်"

"ကောင်းကွာ၊ ဟား ... ဟား ... ယောက္ခမကြီးနဲ့ စကားပြောရမှာ ကို
တွေးပြီး စိတ်တော့အလှုပ်ရှားသား"

"ကြောက်မနေနဲ့ ၊ အိုကေမှာ စိုပြေသွားလိမ့်မယ်။ အေး ... ဒီမနက်
ငါလည်း ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ရန်ကင်းဘက်ရောက်နေတယ်။ ဆယ်နာရီလော
က်ဆို အားပြီ၊ မင်းကိစ္စပြီးရင် ဖုန်းဆက်လိုက်၊ ဆုံတာပေါ့"

"အေး ... အေး"

လမ်းကြားထဲမှ ထွက်လာနေသော ခရမ်းပြာနုရောင်အရိပ်လေးကို
လှမ်းမြင် သည် ။

"ညို့လာနေပြီ၊ ဒါပဲ မျိုးဇော်၊ ပြီးမှ ဆက်သွယ်လိုက်မယ်"

"ဟုတ်ပြီ သူငယ်ချင်း၊ အောင်မြင်ပါစေ"

ဖုန်းချပြီး ထိုင်ရာမှ ထကာ ညောင်ညိုရိပ်ဆီလှမ်းလာနေသော ချစ်
သူအား ရင်ခုန်စွာ အကြိုထောက်၏။

လျှောက်လှမ်းလာနေသော ခြေလှမ်းတစ်စုံနှင့် အကြိုထောက်သော ခြေလှမ်းတစ်စုံတို့ ရွေ့ရွေ့နီးလာသည် ကို ခြေလှမ်းချင်းနီးလာသည် ဟု မမြင်။

ဘဝ၊ နှလုံးသားနှစ်စုံ၊ ပေါင်းစပ်ဆုံစည်းဖို့ ရာ တိုးကပ်လာခြင်းဟု မှတ်ယူခံစားရ၏။

*

"ခွဲခွာကြလို့ ကွဲကွာရတယ်သာ မှတ်လိုက်ပါတော့ မောင်"

ကွဲကွာဝေးလွင့်ရမည့် ဘဝ၊ နှလုံးသားနှစ်စုံအတွက်၊ ဖြေသိမ့်ခံခက်စေသော ခွဲခွာစကားကို ချစ်သူနှုတ်ဖျားမှ ကြားရ၏။

မျှော်လင့်အားကို မမျှော်လင့်သောစကားဖြင့်၊ လွင့်ပါးပျက်သုဉ်းစေသော်ငြား၊ ယုံစားမလွယ်။

"ချစ်သူနှစ်ဦးစလုံး မခွဲခွာချင်ဘဲနဲ့ ၊ ဘာလို့ ကွဲကွာရမှာ လဲ ညို့"

သူ တုန်လှုပ်စွာမေး၏။ ညို့ညို့ညို့သည် သူ့အား နှိမ်းလျသောမျက်ဝန်းများ ဖြင့် ငေးမောကြည့်ကာ ...

"မခွဲခွာချင်ဘဲ ကွဲကွာကြရတာ လောကဓမ္မတာပဲမဟုတ်လား မောင် ၊ ကွဲကွာရအောင် ခွဲခွာရက်တဲ့ ကံအဖျက်ကို အပြစ်တင်ချင်တင်ပါ။ ဒါမှ မဟုတ် ... ခွဲခွာလမ်းကို မလွှဲသာဘဲ ရွေးလိုက်ရသူ ညို့ကိုသာ အပြစ်တင်လိုက်ပါတော့။ သေချာတာတစ်ခုက ဒီဘဝတော့ ညို့နဲ့ မောင် ဝေးပြီ မောင်ရယ်"

မယုံရက်ရဲသော ခွဲခွာစကားကို အသည်းနာသည့် ကြားက နားဖြင့် ဆတ်ဆတ် ထပ်ကြားရ၏။

"မောင် လက်မခံနိုင်ဘူး ညို့၊ ဘာကြောင့် ညို့နဲ့ မောင် ဝေးရမှာ လဲ"

"ရေစက်ရှိလို့ ချစ်မိခဲ့ကြတဲ့ ညို့နဲ့ မောင်မှာ ၊ ဖူးစာမပါလို့ ဝေးကြရတာပေါ့ မောင်၊ ကံစီမံရာပါပဲ၊ အားလုံးက ညို့နဲ့ မောင် နီးစပ်ခွင့်ကို အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ခွဲခွာတားဆီးကြတယ်။ သေချာပါတယ်၊ ညို့တို့ ဝေးကြပါပြီ မောင်"

ခွဲခွာခြင်းကို ချစ်သူများရည်တို့ က အတည်ပြု၏။

မည်သူ့ကို အပြစ်တင်ရပါမည်နည်း။

*

အိမ်ရှေ့ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ငှက်ခါးရောင် လင့်ရိုဗာကားတစ်စီး ရပ်ထား သည် ကို ခြံထဲဝင်လျှင်ဝင်ချင်း လှမ်းမြင်ရ၏။

"ဘယ်က ဧည့်သည် တွေပါလိမ့်"

ဟု ကားကို ကြည့်ရင်း ညို့ညို့ညို့ ရေရွတ်မိသည် ။

အိမ်ထဲသို့ လှမ်းအဝင် ...

"ဟော ... သမီး ပြန် လာပြီ၊ ဒီကိုလာပါဦး သမီး၊ ဧည့်သည် တွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်"

ဧည့်ခန်းဆက်တီမှာ မေမေနှင့် အတူ ရှိနေကြသည့် ဧည့်သည် ဆိုသူများကို မြင်လျှင် ညို့ညို့ညို့ ရင်သည် တထိတ်ထိတ်ဖြစ်သွားရ၏။ မျက်နှာပျက်သွား သည် ကို ထိန်းပြင်ကာ မေမေနှင့် ကပ်လျက်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်သည် ။

"ဦးစိုးနိုင်ကိုတော့ သမီးသိပြီးသားပဲ။ ဒီဘက်က အန်တီက ဦးစိုးနိုင်ရဲ့ အမျိုးသမီး ဒေါ်ကေသီဝင်း"

မေမေက စကားကိုတန့်လျက် ညို့အား စိုက်ကြည့်သည်။ ။ ပြီးမှ ...

"ဒါကတော့ ဦးစိုးနိုင်နဲ့ ဒေါ်ကေသီဝင်းတို့ ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သား၊ ဒေါက်တာ ထွဋ်မြတ်နိုင်။ သား ... ဒါအန်တီသမီး ဒေါက်တာညို့ ညို့ညို့လေ။"ဓာတ်ပုံထဲမှာ တော့ မြင်ဖူးပြီးသားမို့လား"

ဒေါက်တာထွဋ်မြတ်နိုင်က မေမေ့ကို ခေါင်းညိတ်ပြရင်း ညို့ညို့ညို့ ကိုပါ လှည့်ပြီးပြသည်။ ။

ညို့သည် အပြုံးတစ်ခုကို စိတ်မပါစွာ ဖန်တီးလိုက်ရ၏။

"သမီးလေးက ဓာတ်ပုံထဲမှာ ထက် အပြင်မှာ ပိုကျက်သရေရှိပြီး ပို လှတယ်"

ဟု ဒေါ်ကေသီဝင်း ပြော၏။

လူမှုရေးအရ ညို့ထပ်ပြီးရပြန်သည်။ ။

ရင်တွင်းမှာ တော့ မုန်တိုင်းလေပြင်းထန်စပြု၏။

*

... ..

... ..

ကွဲကွဲကွာကွာ၊ ဝေဒနာ ... လမ်း၊

သွေခွာခန်းမှာ ၊ အလွမ်း ... နှစ်ဆင့်၊

ပန်း၊ မပွင့်နိုင်၊ ကျွမ်းနင့် ... ယိုင်၊ နဲ့ ၊

မှိုငြင်၊ မဲ့ ... မဲ့ ... မှောင်၊

ဘယ်သောင်၊ ဘယ်ကမ်း၊ ဘယ်လမ်း ... မသိ၊

သတိ ... ကြိုးပြတ်၊ အသိ ... ရပ်, ကွာ၊

မတတ်သာ ... ရှုံး၊ မမှန်းဘဲ ... ကွဲ၊

ခွဲခွဲခြားခြား၊ ကံ ... ဝဋ် ... မားချက်၊

အသွား ... ထက်မြ၊ ခပ်ရှုရှု ... မှန်း၊

ပွန်းပဲ့ ... သွေးရဲ၊ ကမ္မဝဲကြောင့် ၊

သည်းခိုက်ဒဏ်ရိုင်း၊ ဇာတ်သိမ်းပိုင်းမှာ ၊

မုန်တိုင်းပြင်းစွာ တိုက်သွား၏။

*

ဆုတောင်းပြည့်စေတီဘက်ဆီမှ သူတို့ ရှိရာ ညောင်ညိုပင်ရိပ်ဘက် သို့ လေညင်းတစ်ချက် ဝေခနဲဖြတ်တိုက်၏။

"မနက် မောင်လာတွေ့မယ့်ကိစ္စကို ညို့ ပြောခွင့်မသာခင်၊ မေမေက သူ့ရဲ့ ဆန္ဒကို ပြောခွင့်ဦးသွားခဲ့တယ်၊ ဖေဖေမိတ်ဆွေ ဦးစိုးနိုင်ရဲ့ သား၊ ဒေါက်တာ ထွဋ်မြတ်နိုင်နဲ့ ညို့ကို နေရာချထားဖို့ မေမေတို့ လူကြီးချင်းစီ စဉ်လိုက်ကြတယ် မောင်"

လေအဝှေ့ဝယ် ညောင်ညိုရွက်အိုအချို့ ဝဲဝဲကြွ၏။

သူ ခေါင်းခါသည် ။

"အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ၊ အဲဒါနဲ့ ပဲ မောင်က ညို့နဲ့ ကွဲကွာပေးလိုက်ရ တော့ မှာ လား"

"မှန်တယ်မောင်၊ ညို့တို့ ကွဲကွာကြရလိမ့်မယ်။ မောင်နဲ့ ညို့ တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက်က မခွဲခွာချင်ဘဲ၊ ခွဲခွာကြလို့ ကွဲကွာကြရလိမ့်"

မယ်"

သူ အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်၏။

"ညို့က မောင်နဲ့ ခွဲခွာဖို့ ကို အလွယ်တကူပြောနေတာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ညို့ကိုယ်တိုင်ကရော မောင်နဲ့ ခွဲချင်လို့ လား"

"မခွဲချင်ပေမယ့် ... ခွဲခွာမှ ဖြစ်တော့မယ့် အခြေအနေကြောင့် ကွဲကွာလမ်း ကို ရွေးလိုက်ရတာပါ မောင်၊ ဒီအတွက် ညို့လည်း ကမ္ဘာပျက်နေပါတယ်"

"ခွဲခွာမှ ဖြစ်တော့မယ့်အခြေအနေ ... ဟုတ်လား" ဟု သူ မေး၏။

ညို့ညို့ညို့ ညင်သာစွာ ခေါင်းညိတ်သည် ။

"မောင် တွေးကြည့်စမ်းပါ၊ ညို့ဘက်ကနေမဟုတ်ရင်တောင်၊ သားသမီး တစ်ယောက်နေရာက မောင် တွေးကြည့်စမ်းပါ။ ညို့နေရာမှာ ဆိုရင် မောင်ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်မလဲ။ သားတစ်ယောက် သမီးတစ်ယောက် မွေးထားတဲ့ မိဘနှစ်ပါးမှာ ၊ အဖေက သားစနက်မကင်းဘဲ သေခဲ့ပြီးပြီ။ ပြေးကြည့်စရာဆိုလို့ ဒီအမေနဲ့ ဒီသမီးပဲ ကျန်တယ်။ ဖေဖေ ဆုံးပြီးနောက်မှာ မေမေ့ကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားပါ့မယ်လို့ ကတိပေးခဲ့တဲ့ ညို့၊ မေမေစီစဉ်လိုက်တဲ့ ကိစ္စကို မနှစ်မြို့ပေမယ့်၊ ဘယ်လိုစိတ်နဲ့ ငြင်းရက်မလဲ မောင်။ ကိုကိုကြောင့် ဖေဖေဆုံးခဲ့တယ်၊ သွားလေသူ ဖေဖေဆန္ဒ၊ ကျန်နေသူ မေမေစီစဉ်မှု၊ ဒါတွေကို ငြင်းဆန်ပြီး မောင့်နောက်လိုက်ခဲ့ ပြီးလို့ ၊ ညို့ကြောင့် မေမေသာ တစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့ရင် ... ညို့ကိုယ်ညို့ တစ်သက်လုံး နာကြည်းမဆုံး ဖြစ်နေရမှာ ၊ ညို့ မောင့်ကို ချစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မောင်ရယ် ... ညို့မှာ ရွေးချယ်ခွင့် မရှိတော့ဘူး။ ညို့မှာ ..."

'အင့်' ခနဲ ရှိုက်၏။

ရှိုက်လျက် ရင်ထဲ ပြိုလဲကျလာသည်။ ။

"ညို့ ... မောင်နဲ့ ညို့၊ ညို့မေမေဆီ အသနားခံရင်ကော၊ မောင် ညို့မေမေကို တောင်းပန်မယ်၊ မောင်တို့ ကို လက်ထပ်ခွင့်ပေးဖို့ တောင်းပန်မယ်"

"မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး မောင်ရယ်၊ ညက မေမေ့ကို ညို့ အသနားခံခဲ့ပြီးပါပြီ။ နှစ်ဖက်လူကြီးတွေ အားလုံးစကားကျွံခဲ့ပြီးပြီ၊ မနေ့ညနေက ဒေါက်တာထွဋ်မြတ်နိုင် တို့ မိသားစု အိမ်ကိုလာတော့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းမယ့်ရက်ကိုပါ တစ်ခါတည်း ရွေးခဲ့ကြတယ်တဲ့ ။ ‘ဒါ့အပြင် ညို့နဲ့ ဒေါက်တာထွဋ်မြတ်နိုင်ကို နေရာချပေးဖို့ အတွက် ညို့မသိအောင် မေမေ့ဘာသာ ကြိုစီစဉ်ခဲ့သတဲ့ မောင်။ ညို့လေ ... မျှော်လင့်ချက် အရိပ်အငွေ့လေးကိုဆုပ်ကိုင်ပြီး မနက် မောင်လာမယ့်အကြောင်း၊ ညို့နဲ့ နီးရဖို့ မောင်ဘယ်လိုကြိုးစားတည်ဆောက်ခဲ့သလဲဆိုတာတွေ၊ ပြီးတော့ သိပ်ချစ်ကြတဲ့ မောင်နဲ့ ညို့ကို မခွဲခွာဘဲ ပေါင်းခွင့်ပေးဖို့ ၊ လက်ခံပေးဖို့ ၊ အမေကို သမီးက ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး အသနားခံတောင်းပန်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မောင်ရယ်၊ မေမေ နောက်ဆုံးပြောလိုက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းက ညို့နဲ့ မောင့်ကို အဝေးဆုံးဖြစ်အောင် တွန်းပို့လိုက်တယ်"

ညို့ညို့ညို့သည် စကားကိုတန့်လျက်၊ သူ့အား ကြည့်၏။

သူသည် ညို့ကို ဘာစကားမှ မပြောနိုင်ဘဲ ပြန်လည်ငေးရီနေမိ၏။

"ဒေါက်တာထွဋ်မြတ်နိုင်နဲ့ လက်ထပ်ပေးဖို့ ကိစ္စဟာ၊ မေမေ့ဆန္ဒတစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သမီးသိပါတယ်။ သေသွားတဲ့ သမီးဖေဖေရဲ့ နောက်ဆုံးဆန္ဒ၊ သူ့သမီးလေးနောင်ရေးကို စိတ်ချသွားချင်တယ်လို့ ၊ မသေခင်ကတည်းက တဖွဖွ ပြောခဲ့တဲ့ သမီးဖေဖေရဲ့ နောက်ဆုံးဆန္ဒ၊

မေမေမျက်နှာ မကြည့်ချင်နေပါ။ သားမိုက် စနက်မကင်းဘဲ သေသွားရရှာတဲ့ သမီးဖေဖေရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ပါဦး ... တဲ့ ၊ မောင်ရယ်"

နှစ်, လ ... များ စွာ၊ ရည်မျှော်တည်ဆောက်ခဲ့သော အနာဂတ်နိုင်ငံတော် သည် ခွဲခွာရက်သူတို့ ၏ တစ်ခေတ်ဆန်းအာဏာလက်နက်ဒဏ်ကြောင့် ၊ မီးလောင် တိုက်ကျကာ ၊ ပျက်ကြဲ ... ကွဲအက်။

နှလုံးသား ဒေသတစ်ခုလုံး ... တစပြင် အတိ။

"မောင်"

လက်သွယ်နုအစုံဖြင့် တင်းကျပ်စွာ ဖက်တွယ်၏။

"လာမယ့် တနင်္ဂနွေနေ့၊ ဒေါက်တာထွဋ်မြတ်နိုင်နဲ့ ညို့ကို စေ့စပ်ပေးတော့မယ်"

သူပိုင်ဆိုင်သမျှ အရာရာ ... နတ္ထိ။

ပကတိ ... အသေ။

"မောင်ရယ် ... ညို့ ... ညို့"

ထားရစ်စကား ပြောကြားသူက တအင့်အင့်ရှိက်ငိုနေလေတော့ အထားခံ ရသူအဖို့ ၊ မျက်ရည်ကိုထိန်းလျက်၊ ငိုချင်စိတ်ကို ရပ်သိမ်းရ၏။

ဆုံးရှုံးမည်စိုး၍ ၊ ကြိုးစားခဲ့လေကာမှ ၊ ကြိုးစားသမျှ သဲထဲရေသွန် အခြေအနေမှာ တော့၊ အရှုံးဒဏ်ကို အပြုံးဟန်ဖြင့် ကွယ်ဖုံးရမည်လား။

ပေါက်ကွဲငိုချလျက်၊ ထင်ရာလုပ်ပစ်ချင်မိသော စိတ်ကို ချုပ်တီးသိမ်းထုပ် သည် ။

(မိဘနဲ့ မောင့်အကြား ... ဗျာမများ စေလိုတော့ပါပြီ ချစ်သူ)

ချစ်သူကျောပြင်ကို ချောထွေးပွတ်သပ်ရင်း ...

"မငိုပါနဲ့ ညို့ရယ်၊ မောင်တို့ က အမုန်းကြောင့် လမ်းခွဲကြတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ချစ်လျက်ကြင်လျက်နဲ့ ၊ ခွဲခွာရက်သူတွေကြောင့် ကွဲကွာရတာပါကွယ်။ ညို့မေမေရဲ့ စီစဉ်မှုကို ညို့ ကြည်ကြည်သာသာ လက်ခံလိုက်ပါနော်။ မိဘကို စိတ်ချမ်းသာ အောင် ထားတဲ့ သားသမီး ဒုက္ခမရောက်ပါဘူး အချစ်ရယ်"

ခွဲခွာရက်သူတွေကို နာကြည်းချင်မိသည် ။

"ညို့ကို မောင် သိပ်ချစ်တယ်"

"ညို့လည်း မောင့်ကို သိပ်ချစ်တယ်"

သဲ့သဲ့ရှိက်ရာက ဝမ်းပမ်းတနည်း ငို၏။

"ခွဲခွာကြလို့ သာ ကွဲကွာရတာပါ။ ညို့နဲ့ မောင်က သိပ်ချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေပဲ မဟုတ်လား မောင်ရယ်"

ညောင်ရွက်လေးတွေ မြေသိုYဝ်၏။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နောက်ဆုံးအဖြစ် ပွေ့ထွေးဖက်တွယ်ထားဖြစ်သည် ။

ခွဲခွာသူတို့ လက်ချက်ကြောင့် ၊ ကွဲကွာရက်တို့ လျင်စွာ ရောက်လေပြီ

။

★

"ရင်၊ ခွဲ ... ရိုးရာ"

ကျောက်ခေတ်, ကြေးခေတ် ... အလွန်၊
ယဉ်ကျေးသော လူ့အဖွဲ့အစည်း ထွန်းကားရာက၊
စခဲ့မယ် ထင်တယ်။

ဆင်းရဲလို့ ... သဘောမတူဘူး ဆိုတဲ့ ၊
ပဒေသရာဇ် စနစ်ရယ် ...
ဂုဏ်မတူ, အလွှာခြားလို့ ... မပေးစားနိုင်ဘူး ဆိုတဲ့ ၊
သက်ဦးဆံပိုင် စနစ်ရယ် ...
မိဘတွေ ...
လက်ဆင့်ကမ်း ထိန်းသိမ်းလာခဲ့ကြတာ၊
ရာစုနှစ်ပေါင်း ... ထောင်သောင်းချီခဲ့ပြီကောကွယ်။

သံတူကြောင်းကွဲ ကြေကွဲမှုတွေသာ
အက်ကြောင်းထပ်လာတယ် ...
စောင်းအိုလှလင်နဲ့ ရွှေမင်းသမီးပုံပြင်လည်း
ဒီနေ့အထိ ... ခေတ်စားတုံးပါပဲ။

'ဆင်စီးပြီး မြင်းရံတာပဲ မြင်ချင်တယ်' ဆိုတဲ့ ၊
လှတပတ မေတ္တာဝါကျတစ်ကြောင်းကြောင့် ၊
စတေးခံလိုက်ရတဲ့ အသည်းနှလုံးတွေက၊

ကမ္ဘာမြေ စိမ်းလန်းရေးအတွက်၊

မြေNoဇာ အဖြစ် ... ငိုတယ်။

ချစ်သူချင်း သစ္စာဖောက်လို့ ...

စွန့်ပစ်ခံရတာ မဟုတ်ဘူး ၊

သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့ ...

လမ်းခွဲကြရတာ မဟုတ်ဘူး ၊

မိဘ သဘောမတူလို့ ၊

ကွေ့ကွင်းကြရတာက ...

တဆိတ် ... ခံစားနင့်သီးတယ်။

ချစ်သူကိုရော ...

သူ့မိဘတွေကိုပါ ...

အပြစ်မမြင်ရက်ပါဘူး၊

သူ့မျက်ရည်တွေ သုတ်ပေးရင်း

မျက်ရည်မကျအောင်၊

ကိုယ် ... ထိန်းသိမ်းထားလိုက်တယ်။

"မိဘစကားနားထောင်တဲ့ သားသမီး

ဒုက္ခမရောက်ပါဘူး အချစ်ရယ် ..."

အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဇာတ်လမ်းမှာ
ပြိုကွဲသွားတဲ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေအကြောင်း၊
ထည့်မပြောဖြစ်တော့ဘူး။

"တစ်ချိန်မှာ ... မိဘနေရာ ရောက်လာခဲ့ရင်၊
မိဘတွေရဲ့ စေတနာကို ပိုမြင်လာမှာ ပါ၊
ကိုယ့်ကို ထားခဲ့ပါ ... သွားလှည့်ပါ အချစ်"

သူ ... ထားသွားတော့၊
ကိုယ် ... ငိုတယ်။

အဲဒီ ... မျက်ရည်သမိုင်းဟာ၊
ကျောက်ခေတ်၊ ကြေးခေတ် ... အလွန်၊
ယဉ်ကျေးသော လူ့အဖွဲ့အစည်း ထွန်းကားရာက၊
စခဲ့မယ် ထင်တယ်။

(၉)

မျိုးဇော်၏ Pro-Box လေး သူ့ကားအနီး ထိုးရပ်၏။

ကားနောက်ဘက်ဆီ လှမ်းကြည့်မိပြန်တော့ လမ်းကြားထဲ ရွေ့ရွေ့
လျှောက်ဝင်သွားသော ခရမ်းပြာရောင်ပုံရိပ်လေးကို မပီပိုးဝါး မြင်သည်

။

အကြည့်ကို မရွေ့လျားမိသေး။

ပုံရိပ်လေး ပျောက်ကွယ်သွားမှ လက်ခုံဖြင့် မျက်ဝန်းအစုံကို ပွတ်သုတ်လိုက်၏။

"သစ္စာအောင်"

ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ အနီးသို့လျှောက်လာရင်း မျိုးဇော် သူ့ကိုခေါ်သည် ။

မျိုးဇော်လက်ထဲမှာ အထုပ်တစ်ထုပ်။

"အိုကေလား၊ ဒီမှာ ငါ့သူငယ်ချင်းကြီးအတွက် လက်ဆောင်ဝယ်လာတာကွ"

ကပ်လျက်တွင် ဝင်ထိုင်ရင်း အထုပ်ကို သူ့ပေါင်ပေါ်တင်ပေးကာ မျိုးဇော် ပြော၏။

"ဘာတွေလဲ" ဟု သူမေးသည် ။

"ရန်ကင်းစင်တာထဲ ပတ်မွေရင်း မင်းအတွက် အသင့်တော်ဆုံးတွေ တွေ့တာနဲ့ ဆွဲလာတာ"

ပြောရင်း အထုပ်ကို ဖြည့်၏။

မွေးစ ကလေးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ နှင့် ကလေးဝတ်အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီများ ။

"ဟား ... ဟား ... ညို့ညို့ညို့ကို တင်တောင်းတဲ့ နေ့ကျ ဒါတွေပါ တစ်ခါတည်း ထည့်ပေးလိုက်"

ကျောင်းတုန်းကတည်းက ရွတ်နောက်နောက်နိုင်တတ်သလို၊ ယခုတိုင် လည်း ထိုအကျင့်မပျောက်သေးသည့် မျိုးဇော်ကို သူ ငေးကြည့်နေမိသည် ။

မျိုးဇော်က ပစ္စည်းတွေကို အိတ်ထဲပြန်ထိုးထည့်ရင်း ...

"ဘယ်လိုလဲ၊ မင်းတို့ ချစ်သူနှစ်ယောက်ရဲ့ စေ့စပ်ပွဲအတွက် ငါ့လက်ဆောင်၊ သဘောကျရဲ့ လား"

သူ့ရင်အစုံ လှိုက်နင့်ပြည့်ကျပ်လာ၏။

"မျိုးဇော်" ဟု သူ ခေါ်သည် ။

ထိန်းထားသည့် ကြားက အနည်းငယ်တုန်ခတ်သွားသောအသံကြောင့် မျိုးဇော် သူ့အားငဲ့ကြည့်သည် ။

"မင်း ... ငိုနေတယ်"

ဟု မျိုးဇော် အလန့်တကြား ရေရွတ်၏။

"ငါ ... ငါ ..."

"ဟာ ... သူငယ်ချင်း၊ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွာ၊ ငါ့ကို ပြောစမ်းပါဦး"

"လာမယ့်တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဒေါက်တာထွဋ်မြတ်နိုင်နဲ့ ဒေါက်တာညိုညိုတို့၊ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းကြတော့မယ် မျိုးဇော်"

"ဘယ်လို ..."

"ငါတို့ ချစ်သူနှစ်ဦးတော့ ခွဲခွာရက်သူတွေ ခွဲခွာကြလို့ ကွဲကွာကြရပြီ သူငယ်ချင်း"

မျိုးဇော် ထိုင်ရာမှ ထ၏။ လက်မောင်းကို ဆုပ်ညှစ်ကာ ...

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွာ"

ဟု မချီတင်ကဲလေသံဖြင့် မေးသည် ။

မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်လျက်၊ ထရပ်လိုက်မိ၏။

စေ့စပ်လက်ဆောင်အဖြစ်၊ မျိုးဇော်ဝယ်လာပေးသည့် ကလေးအသုံး
အဆောင်ပစ္စည်းအိတ်သည် ညောင်ညိုရိပ်မြေပြင်ပေါ် 'ဘုတ်' ခနဲ ပြုတ်
ကျသွား သည် ။

*

"ကွဲကွဲကွာကွာ"

ခွဲခွဲခွာခွာ၊ ကွဲကွာနင့်မော၊

စစ်ကြောခံစား၊ ဝဋ်ကြွေးလားကွယ်။

အတွယ်တာ ... လမ်း၊ ဖယ်ခွာ ... လှမ်း၊ ထွက်၊

အနမ်းရက်တွေ၊ ပန်းသက်သေ ... ရှာ၊

မဖြေသာဘူး။

ဝေဒနာ ... စူးစိုက်၊ မူးမိုက် ကျွမ်းလောင်၊

သောင်တစ်ဖက်ခြား၊ ဆက်သွားမယ့် ... လမ်း၊

ဆက်လှမ်းမယ့် ... ခြေ၊ ဆက်နေမယ့် ... ဘဝ၊

အသက်မျှ ... သူ၊ တွဲ ... မကLaw့ ...

အပူ ... ဟူသမျှ၊ ကိုယ်က ... ခံယူ၊

ကြည်ဖြူ ... ကြေကွဲ၊ နွေထဲ ဝပ်စင်း၊

ဆင်းရဲခြင်း ... ဒဏ်၊ အံတင်းခံစား၊

ခွဲခြား ... ရက်စက်၊ လုပ်ရက်ကြတယ်။

တကယ်ဆိုရင် ...

တွယ်လိုချင်သမျှ၊ ဘဝ ... နှစ်ကိုယ်၊

အစလို မဟုတ်၊ ရုတ်တရက် ... ခွဲ၊

နှုတ်ဆက်ဆဲမှာ ...

အသည်း ... နာ၊ နင့်၊ သခင် စေရာ၊

ခွဲခွာ သတင်း၊ ကြားနာရင်းနဲ့ ၊

ချစ်ခြင်းထုပွတ်၊ ဝမ်းနည်းဇာတ်လမ်း၊

နွေမှတ်တမ်းထဲ ...

လွမ်းဆဲ ကျွမ်းဆဲ၊ ချစ်မက်မြဲပါ၊

ခွဲခွဲခွာခွာ၊ မလွဲသာလို့ ၊

ကွဲကွာခဲ့ရသော်လည်း ကွယ် ... ။ ။

*

ချစ်သူ၊ ခင်သူ၊ မြတ်နိုးတွယ်တာသူများ နှင့်

ကွေ့ကွင်းရခြင်းဆင်းရဲမှ

ကင်းဝေးလွတ်ငြိမ်းနိုင်ကြပါစေ

ဟိန်းဆက်သွင်

12:13(am)

6/4/2016

*